

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Hey, Wilhelm.; [Wilhelm Hey] ; tegnede
og digtede af Otto Speckter ; oversatte af
Christian Winther.

Titel | Title:

Halvhundrede Fabler for Børn

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : C. A. Reitzel, 1834

Fysiske størrelse | Physical extent:

[50] bl.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Otto Speckter
Halvhundrede
Fabler for Børn

Overs. af
Chr. Winther

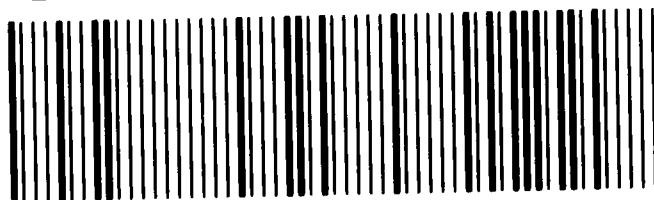
1834

15-238,-8°

Ex. 2

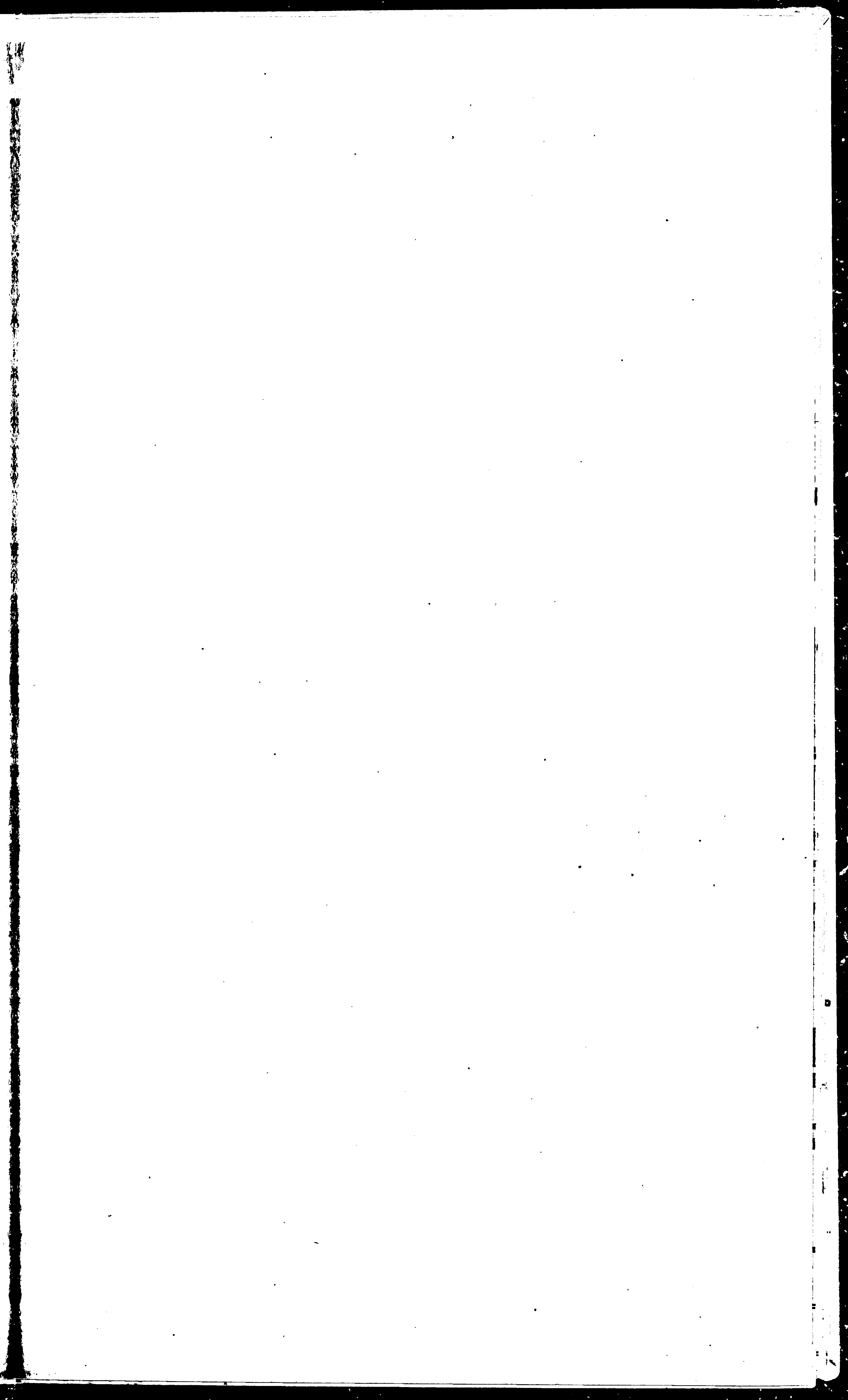

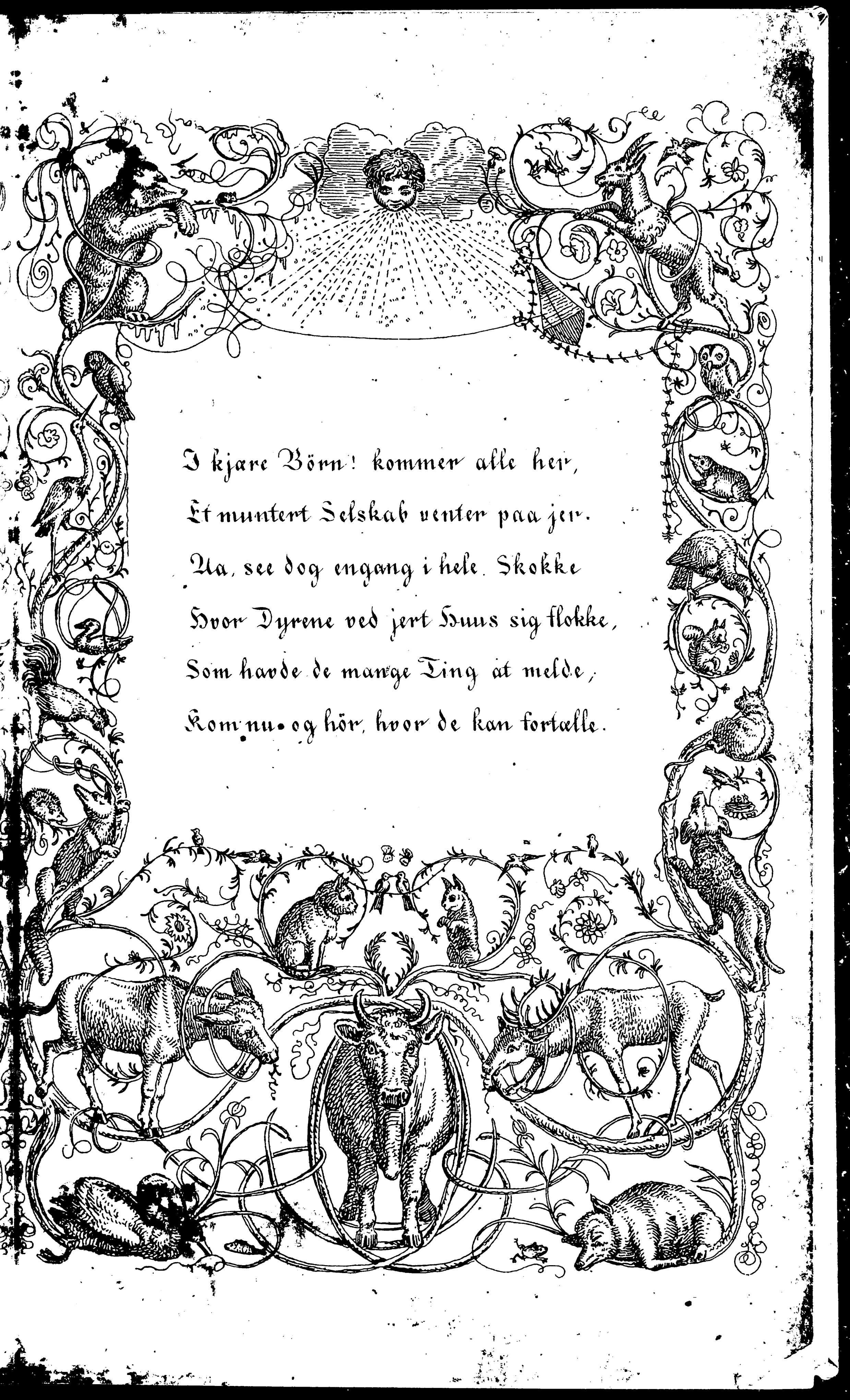
DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023410576

I kjære Børn! kommer alle her,
Et muntert Selskab venter paa jer.
Ua, see dog engang i hele Skokke
Hvor Dyrene ved jert Huus sig flokke,
Som havde de mange Ting at melde,
Kom nu og hör, hvor de kan fortælle.

15 - 238

Ex. 2.

Halvhundrede
Fabler for Børn,

tegnede og digtede

af

Otto Speckter.

D oversatte

af

Christian Winther.

Kjøbenhavn.

Forlagt af Universitetsboghandler C. A. Reitzel,

Trykt hos C. G. Schiellerup.

1834.

1791

1791

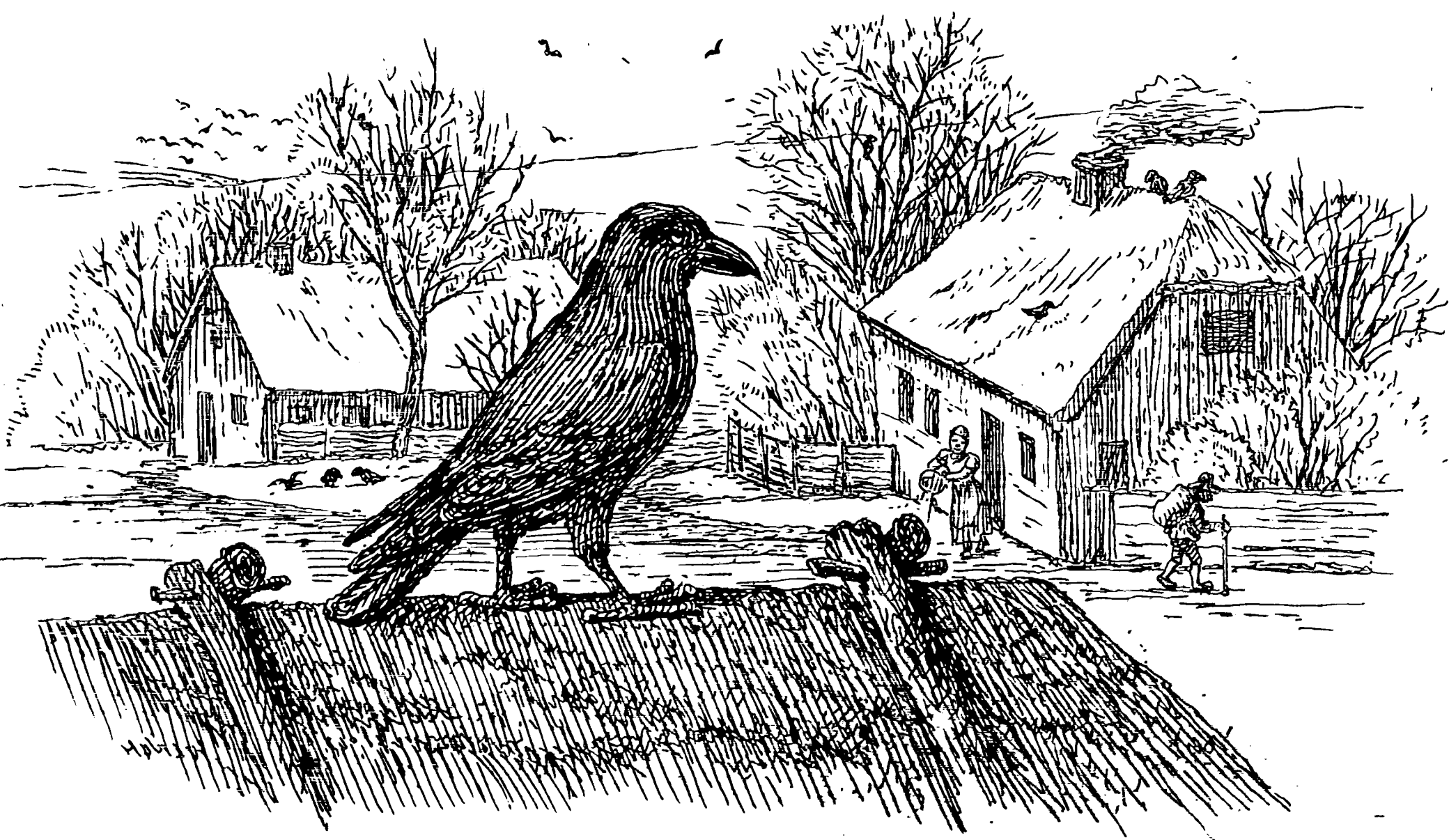
1791

1791

1791

1975 G 2264

R a v n e n.

Nei see den Stodder der mon staae!
En fulsort Koste har han paa;
Til hver Mands Dør han løber hid
I denne kolde Vintertid,
Kak, Kak! han klynker høit paa Sneen,
Aa, giv dog ogsaa mig et Been!

Men nu kom Vaaren med grønne Blad,
Da blev den Stodder strax saa glad;
Han bredte ud sin Vinge sort,
Saa fløi han over Huset bort:
I Luften høit han munter steeg,
Mange Tak, mange Tak! han lystigt skreeg.

陳 慶 雲

1990

1010

the 1990s, the number of people in the United States who are 65 years of age or older is projected to increase from 20 million to 30 million, and the number of people 75 years of age or older is projected to increase from 10 million to 15 million (U.S. Census Bureau, 1996).

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

0997 00000. 00000 00000 00000 00000

DO NOT WRITE IN THESE SPACES

Fuglen ved Vinduet.

Paa Vinduet banker det: tik, tik!
Na, luk mig op et Dieblif!
Det sneer, og Blæsten er skarp og fæl,
Jeg er saa sulten og fryser ihjel.
O kjære Venner! luk op; jeg ret
Saa artig være vil og net.

De slap ham ind i den bittre Nød;
Han søgde sig mangen Krumme Brød,
Og havde det godt i lune Stue.
Men knap kom Vaaren og Solens Lue,
Sad han med Sorg ved Vinduet's Rude:
Da aabned de for ham, og vips! var han ude.

Sneemanden.

See den Mand! af, hvor jeg gruer!
Med sin Stok han staaer og truer;
Der han staaer nu fra i Gaar,
Med sin Stav han dog ei slaaer.
Sneemand! Sneemand! jeg taer dig!
Har du en Stok, saa vaer dig!

Nei, det er en ussel Mand,
Han ei slaae, ei løbe kan;
Kridhvid er hans Lok, hans Kind.
Kjære Sol! kom ei og skin,
Blød som Smør da bliver han,
Og tilsidst det bare Vand.

DECLARATION

I, the undersigned, do hereby declare that the foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Court of the County of [] State of []

Witness my hand and seal this [] day of [] 19[]

[]

Fuglene udenfor Loen.

Paa Marken derude der er ingen Ting,
Thi Sneen bedækker den rundtomkring.
Da hørte vi Eders Pleielslag,
Den Lyd den var os just til Behag.
Et Korn imellem fra Loen vipper,
J unde os dog, at vi det nipper?

De Tærskere sloge saa net i Taft,
Det rene Korn blev i Sække lagt,
For Folk det bages til Brød engang.
Men hvert et Korn, som i Gaarden sprang,
Det lod ei Fuglene gaae tilspilde,
De fandt hvert eet, var det nok saa lille.

Egernet og Blæsten.

E. Huhu! hvor du blæser kold, Hr. Blæst!

At stoppe min Dør, det er nok best,

Og aabne en anden igjen histomme.

B. Paa den Side kan jeg ogsaa komme!

E. Saa lukker jeg atter paa hiin Side,

Da bliver du ude, maa du vide.

Blæsten gjorde sig vreed og suur,
Egernet tatted sit lille Buur,

Blæsten den rusked det stærke Træ,

Egernet sad saa trygt i Læ;

Det lod ham suse, det sad og loe,

Og knækkede sine Nodder i Ro.

1940

1. The first thing I did
was to go to the bank
and get some money
out of the machine.
I had to wait for
a while but I got
it at last.

2. I then went to the
post office and
sent a letter to
my mother. I had
to wait for a while
but I got it at last.
I then went to the
store and bought
some food.

Drengen og Egernet.

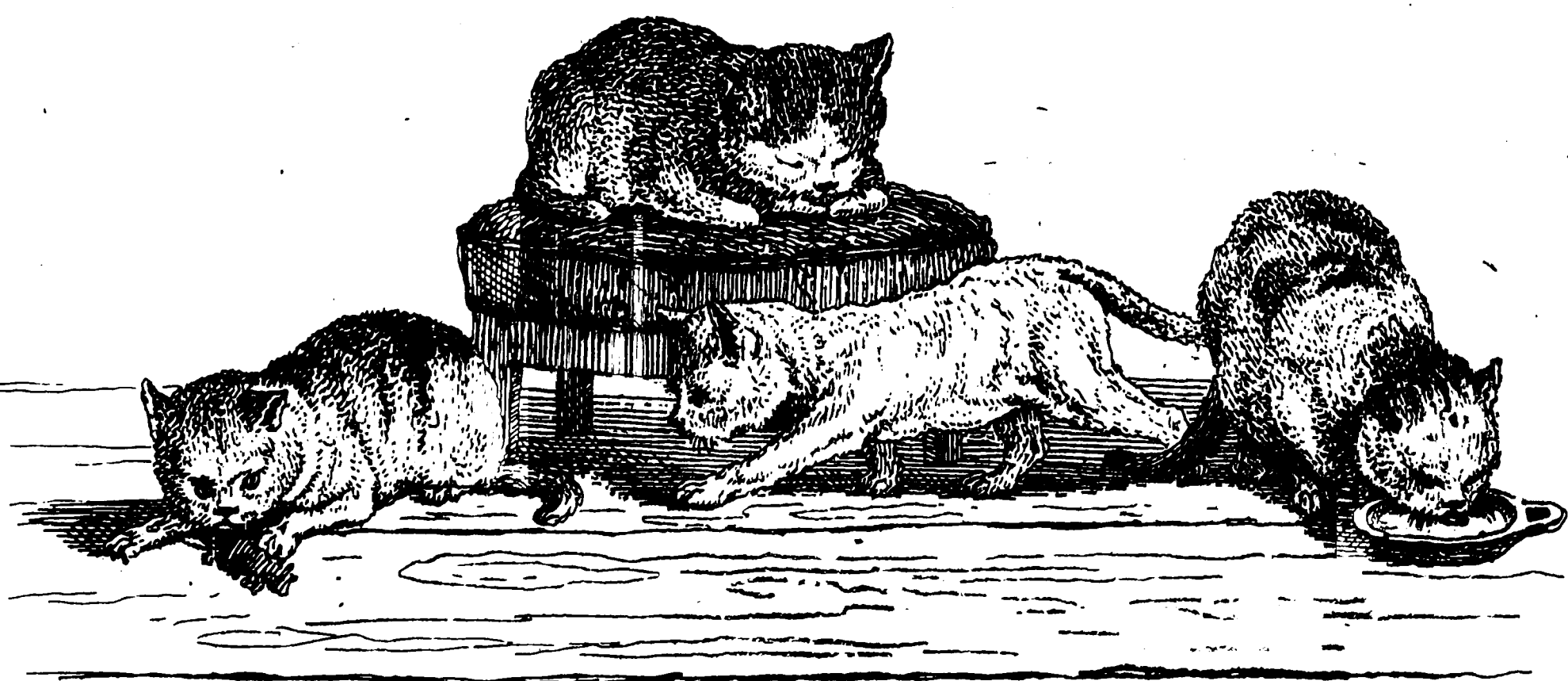
D. Egern, hist i Green og Top,
Jeg kan jo neppe see derop,
Kom ned, jeg vil en Leeg dig lære.
E. Her er saa kjønt og godt at være,
Heller jeg stiger i Træet, du,
Op og ned en Stund endnu.

Drengen løb nu lidt omkring,
Egernet sprang med lette Spring;
Drengen kom igjen til Egen:
Kom nu ned, og lær saa Legen!
Egernet svared: jeg gjerne vilde,
Havde jeg ei saa travlt, du Lille!

STANDARD OF EXCELLENCE

It is the policy of the Government to
provide for the highest quality of
products and services. This standard
is to be maintained at all times.
The Government is committed to
this standard in all its activities.

The Government is committed to
the highest quality of products and
services. This standard is to be
maintained at all times. The
Government is committed to this
standard in all its activities.

Killingerne.

Killinger smaa! med Navn vil jeg nævne
Enhver nu efter sin Kunst og Evne:

Fløielspels du hedde maa,
Og den anden Let-paa-Taa,
En skal hedde Musen-fat,
Melkestjæg den fjerde Kat.

Hver blev stor og smuk og blød;
Fløielspels laae helst paa Skjød,
Op paa Loft gik Musen-fat,
Let-paa-Taa blev i Loen sat,
Melkestjæg gik i Rjoknet ned
Kokkepigen til stor Fortred.

WILHELM

WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN

WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN
WILHELM DER ERSTE KÖNIG VON SACHSEN

Hunden og Ratten.

Ei, vi gjør du dog, Pasop!
Vel saa stærkt mod Træets Top?
Mis deroppe, — hvad skal det til?
Med til mig ei komme vil!
Det maa jeg ret fornuftigt finde!
Du havde nok intet Godt i Sinde.

Mis sad længe i Løvet blødt,
Lod, som den sov og drømde sødt;
Pasop han gad ei længer vente,
Men ærgerlig ud af Haugen rendte.
Da vaagnede pludselig Missen op,
Dg skyndte sig bort i Gallop.

S v a n e n.

Hør, du Dreng ved Bredden der,
Rom ei mine Børn for nær,
Lad nu være at kaste med Steen!
Ellers jeg gjør ei Nogen Meen;
Men løb nu rask, eller du skal mærke,
Hvor mine Vingeflag de værke.

Dg Drengen han tog paa at springe,
Han blev saa bange for Svanens Vinge;
Bagefter Svanen et Stykke rendte,
Dg atter til sine Unger vendte;
Med dem den leged' heller i Dam,
End saadan at jage efter ham.

and the other side of the road

for a short distance

from the road to the river

the river is very small

and the water is very shallow

at this time of the year

the water is very shallow

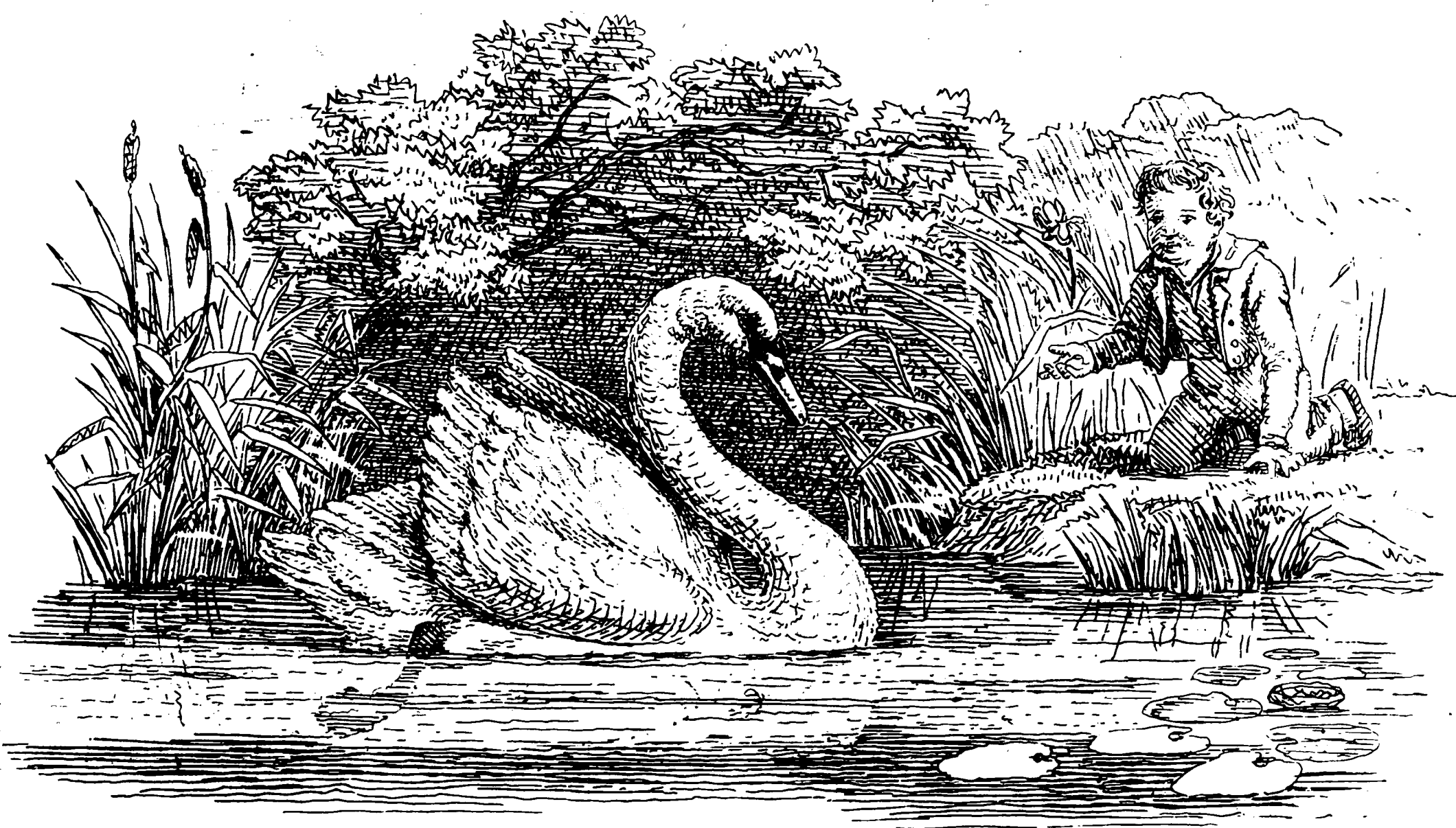
and the water is very shallow

at this time of the year

the water is very shallow

and the water is very shallow

at this time of the year

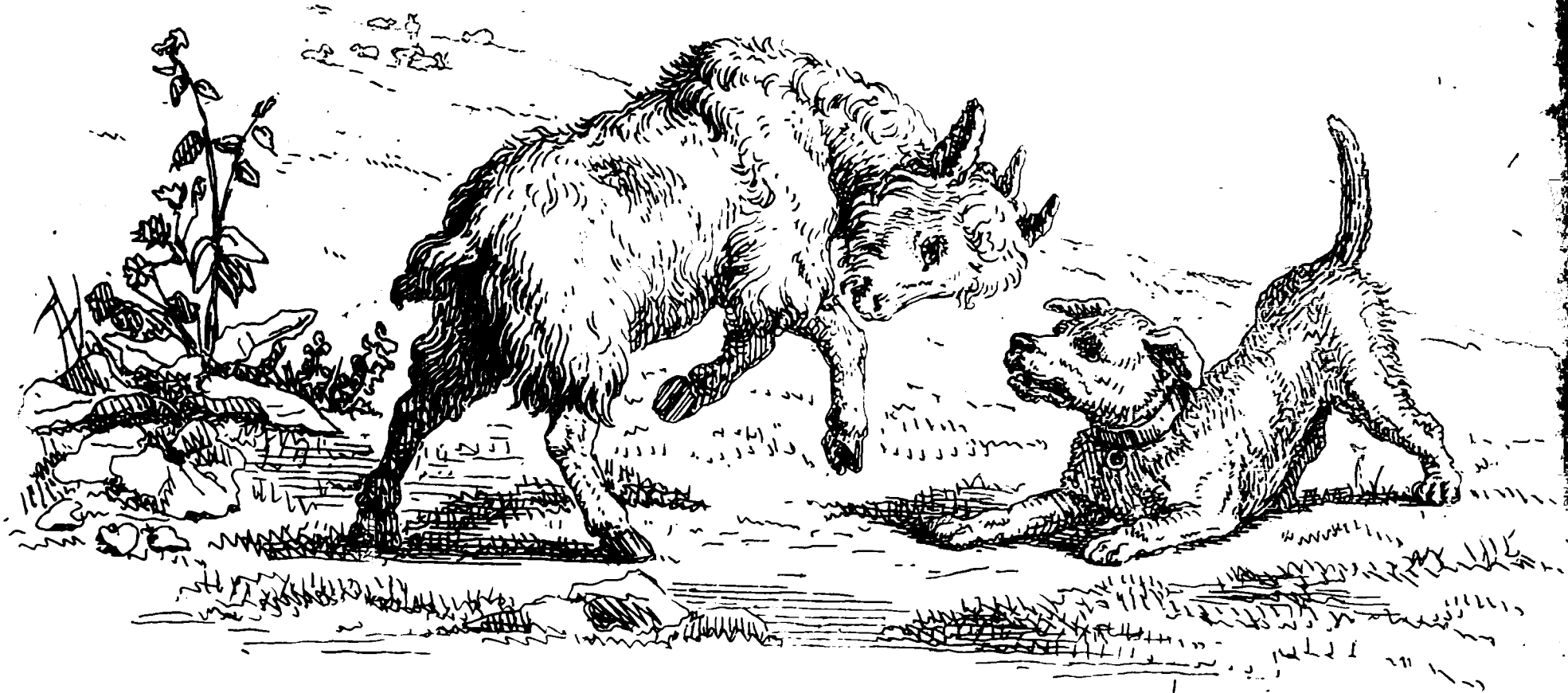

Svanen og Barnet.

Du Barn! kom du kun frem!
Jeg er slet ikke slem;
Saa sagte og saa tyst,
Jeg svømmer hid mod Kyst;
Jeg vil kun spørge dig saa smaat:
Har du lidt Brød, da var det godt?

Drengen gik til Dammen og saae,
Hvor deiligt Svanen paa Vandet laae,
Hvor Hammen den var saa blank og hvid,
Hvor blidt den svømmede hid og did;
Og snart bleve de saa gode Benner,
Alt den tog Brødet af Drengens Hænder.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1964
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1964
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1964
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1964

Hunden og Bukken.

H. Jeg bider dig, Buk! forsvar dig nu!

B. Jeg støder dig, Hund! forvar dig nu!

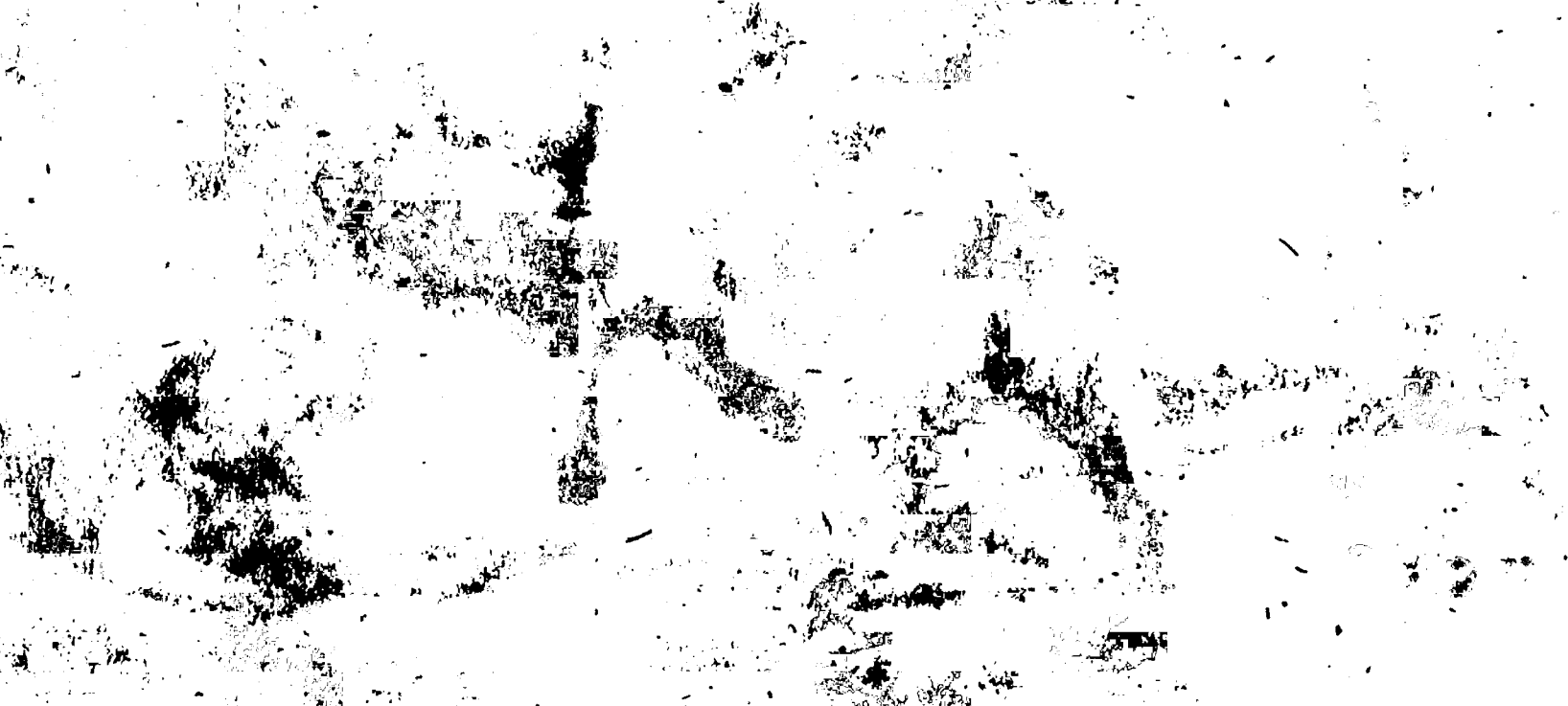
H. Jeg har saa skarp en Tand i Munde!

B. Med mine Horn jeg støde kunde!

H. Nei, Buk! jeg mener det ei saa ilde,

Bær god igjen, jeg kun lege vilde.

Og saadan løb de den hele Dag,
Den Ene for, den Anden bag;
Hunden den gjæde med Fynd og Klem,
Bukken den viisde Horner frem;
De rendte omkap saa flink afsted, —
Hvem der dog ogsaa havde været med!

CHURCH OF ENGLAND

I am glad to hear that you are well and hope
that you will continue to be so for many years to come.
I am sure that you will find much to interest you in the
work of the Church.

I am sure that you will find much to interest you in the
work of the Church.

I am sure that you will find much to interest you in the
work of the Church.

Mopsen og Spidsen.

M. Hør, Spids! hvad jeg vil sige dig,
Du hemmeligt nu skal sige mig:
Hvor har du det Stegebeen vel gjemt,
Hvis Tyven fandt det, da var det slemt.

S. Nei, Mops! jeg tier heller stille,
Den er just Tyv, som det vide vilde.

Men Mopsen snused', den var ei seen,
Bag Stalden fandt han det gode Been,
Og i sin Flab den tog det alt,
Da kom just Spids, som den var kaldt;
Den greb Hr. Mops i det fede Skind,
Da skreeg den høit, og skyndte sig ind.

Abt. 1. 1. 1.

Die erste...
...
...
...
...
...
...

Die zweite...
...
...
...
...
...
...

Barnet og Oren.

B. Du Oxe! du ligger den hele Dag
Og tænker vist paa en vigtig Sag,
Saa lærd et Ansigt sætter du op!

O. Jeg siger Tak, af min hele Krop
Er ikke lærd et eneste Stykke;
Jeg tænker ei, jeg vil heller tygge.

Og da den havde tygget en Stund,
Run langsomt brugte den sin Mund,
Da spændte de den for en Bogn med Græs,
Den maatte trække det tunge Læs;
Det gjorde den og med trøstigt Mod,
Alt tænke den ei saa godt forstod.

in the year 1711

and the said book is now in the
possession of the said library
and is to be kept in the said
library for the use of the
said library and is to be
kept in the said library

and is to be kept in the said
library for the use of the
said library and is to be
kept in the said library
and is to be kept in the said
library for the use of the
said library and is to be
kept in the said library

L a m m e t.

Hvi skriger du, Lam? du lille Gjæk!

L. Min kjære Moder er gaaet væk!

Jeg kan vel tænke, at du er ræd,

At Nogen skal gøre dig Fortred?

L. Bange? af nei, hvorfor? du Kjære!

Jeg vilde kun gjerne hos Moder være.

Dg da nu Moderen Skriget fornam,
Saa kom hun strax til sit lille Lam,
Dg kaldte kun een Gang med sagte Stemme,
Det kunde Lammet strax fornemme.
Da blev det glad, dg løb med Hast,
Dg trykked sig op til Moderen fast.

April 19

Dear Mr. [Name] [Address]

I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst.

and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

[Signature]

[Name]

Enclosed for you are the documents referred to in my letter of the 14th inst.

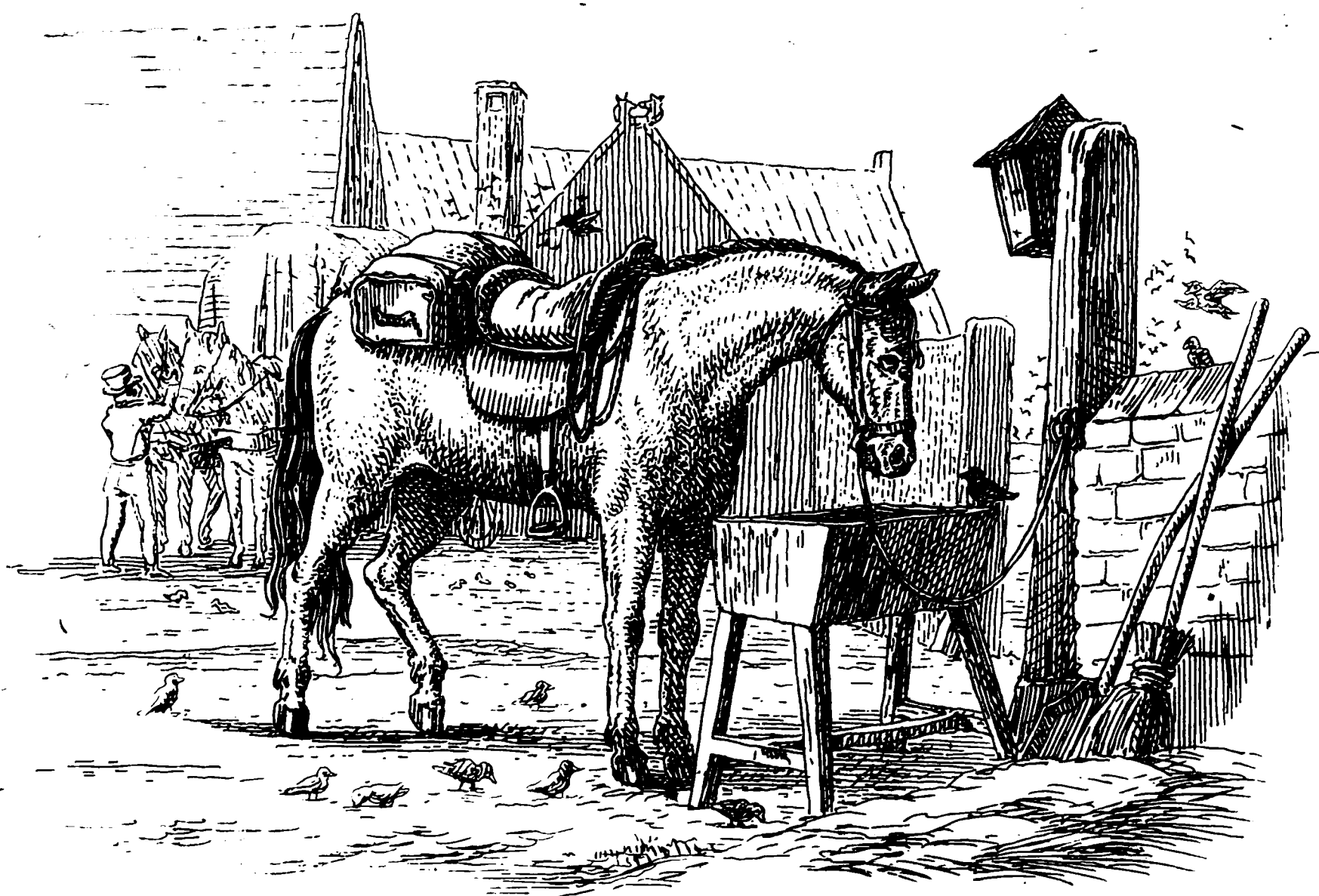
I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

[Signature]

[Name]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

[Signature]

Spurven og Hesten.

S. Din Krybbe er fuld, Hest, du favre!
Maa jeg faae lidt af din Havre?
Et lille Korn eller ogsaa to,
Du bliver nok mæt, det kan du troe:
H. Tag, flinke Fugl, saamange du vil,
Her er nok for os og Flere til.

Da aad de tvende den Havre sød,
Og Ingen af dem leed Sult og Nød;
Men da nu Sommeren kom med-Hede,
Kom ogsaa Fluer, der stak og bede;
Dem fangede Spurven i Tusindtal,
Og friede Hesten for Smerte og Qual.

10-10-68

SECRET

Some of the

12

SECRET

100-443887-100

100

DATE OF THE CASE

SECRET

100-443887-100

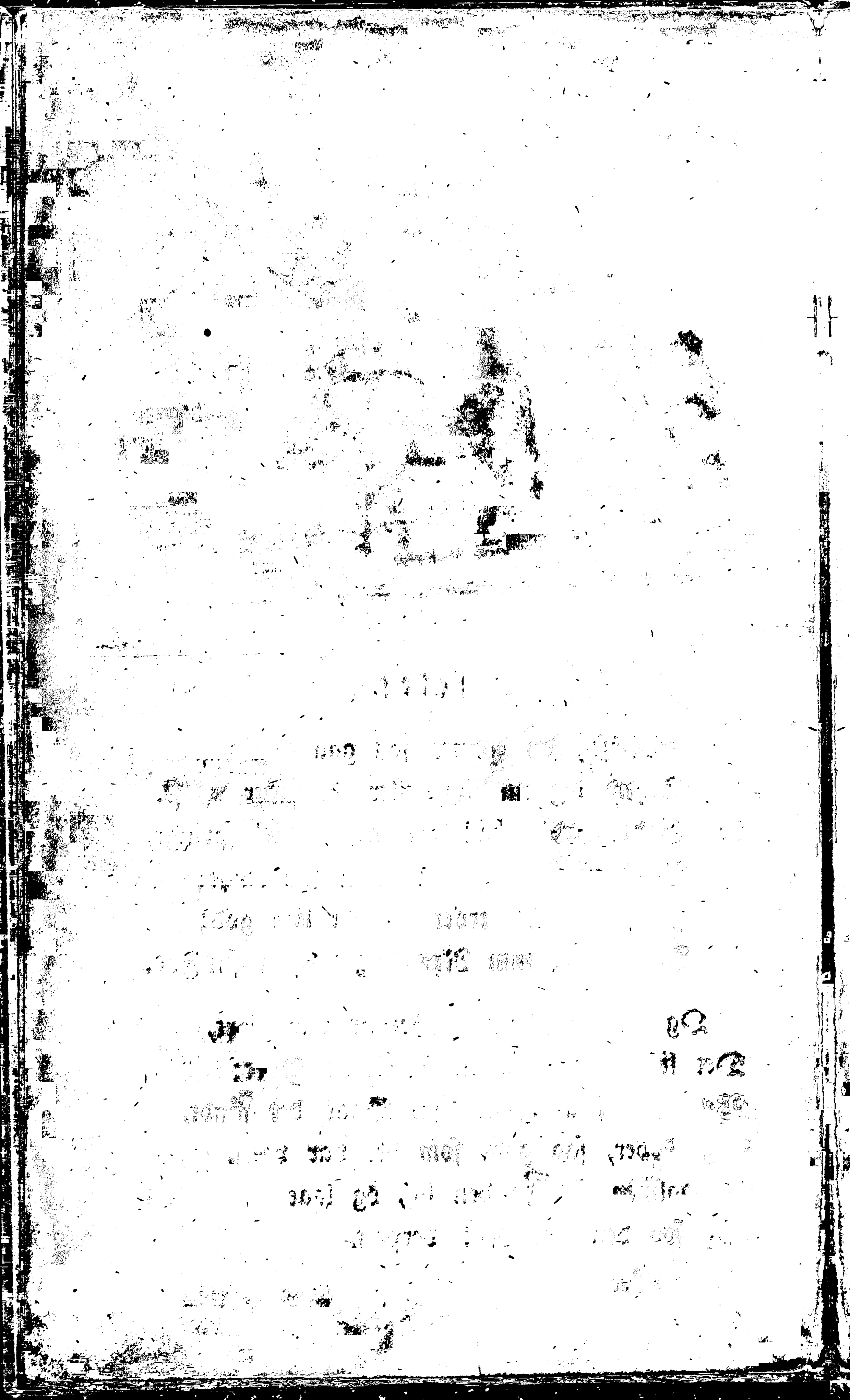
100-443887-100

Æselet.

Æsel, du doovne, saa gaa dog rask,
Skynd dig nu lidt, eller du faaer Dask.
Æ. Godt Ord igjen! kan jeg end ei springe,
Bære en Byrde, det er ei saa ringe;
Hver Tjeneste, troer jeg, er lige god;
Jeg bruger min Ryg, og Hesten sin Fod.

Dg da nu Dagens Besvær var gjort,
Det listed sig sagte til Staldens Port;
Bed Siden af Hesten sin Baas det fandt,
Dg Foder, saa godt som det var vant.
I Halmen strakde den sig, og laae
Dg sov den hele Nat derpaa.

Fuglen.

Barn! jeg beder, alt hvad jeg kan bede,
Na, rør dog ei min lille Rede!
Na, kast dog ikke dit Blik derpaa!
Dernede ligge nu alle mine Smaa,
De blive bange, — kan det dig fornøie?
Naar du seer paa dem med dit store Die.

Skjøndt Drengen gjerne gad seet paa Neden,
Stod han dog langt fra, stille, beskedent!
Da blev og Fuglen, den Stakkels, rolig,
Fløi hen, og sad paa sin lille Bolig,
Og saae til Drengen saa venligt derved:
Tak, at du ikke os gjorde Fortred!

THE

OF THE

IN

AND

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

Vandringsmanden og Lærken.

B. Lærke, hvor tidligt du løfter din Krop
Oviddrende høit mod Solen op!

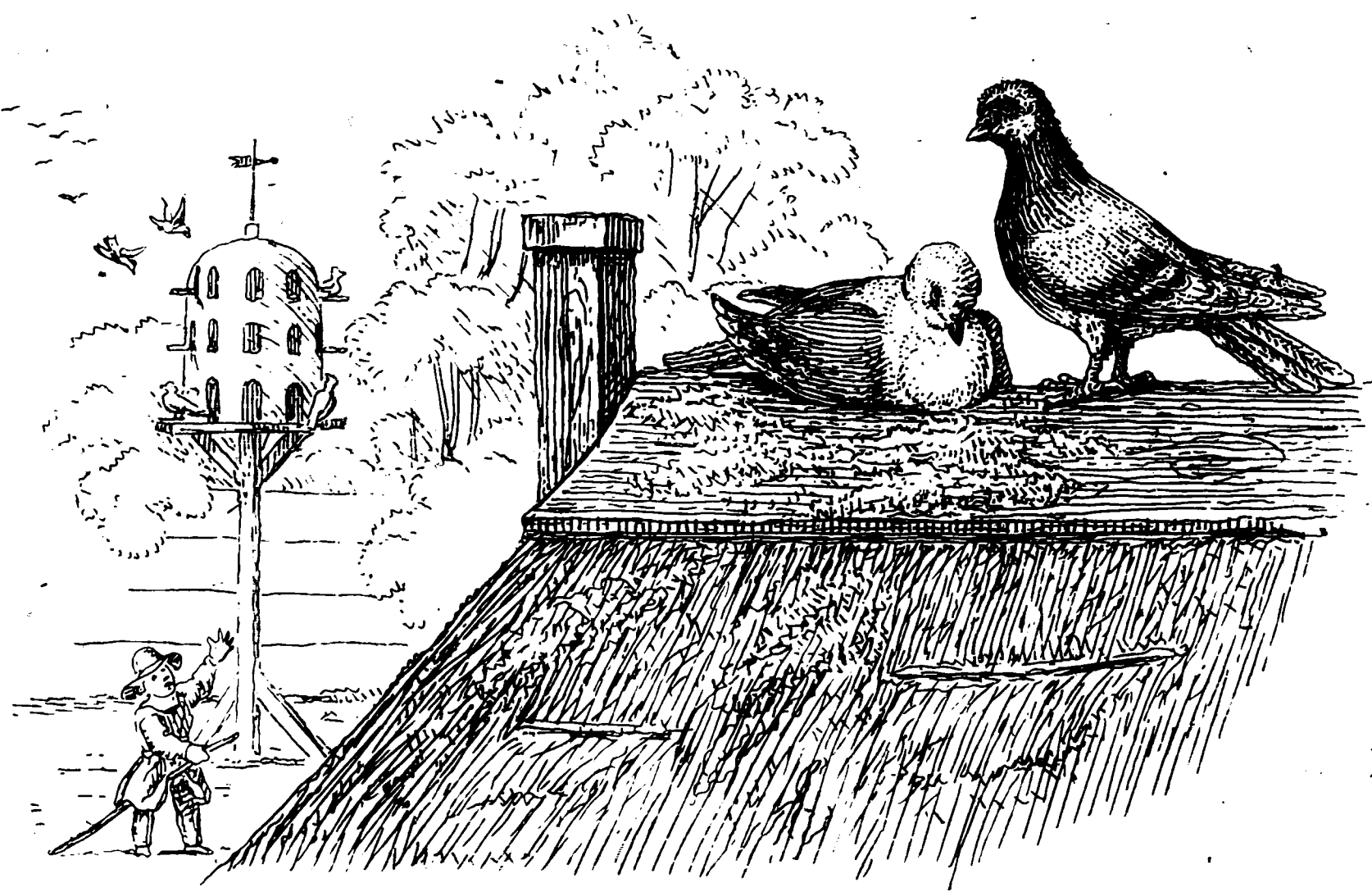
L. Med Sang maa jeg jo Vorherre prise,
Som giver mig Liv og Drik og Spise;
Det gjør jeg nu i al Evighed,
Og, Vandringsmand! du gjør det vel med?

Og alt som den høit i Lusten sang,
Og alt som han gik med munter Gang,
Saa liflig klar, ned til de To
Den kjære Sol fra Himlen loe.
Og Herren, som hist i Himlen boer!
Med Naade hørde deres Lakschor.

mitte 20. 10. 1918

Sehr geehrte Frau,
ich habe die Ehre, Ihnen
hiermit zu schreiben, dass
ich die Ihnen zugehörige
Summe von 100 Mark
am 10. d. M. in Höhe
von 100 Mark an Sie
überreicht habe.

Die Summe ist Ihnen
in bar ausbezahlt worden.
Ich bitte Sie, mir
hierüber eine Bestätigung
zu übersenden.

D u e r n e.

Due, hist paa Husets Tag,
Siig, hvi du kurrer den hele Dag,
Og dreier dit Hoved hid og did?

D. Jo, Sommersolen er varm og blid,
Som Gud i Himlen lader skinne,
Det gjør mig saa godt baade ude og inde.

Saa kurrede Duen, paa Taget sad,
I Gaarden legede Drengen glad!
Begge vare lystige, froe i Sind,
Begge de holdt af Solens Skin;
Med Velbehag Herren fra Himlen ned
Saae, hvor glade de vare derved.

[Faint, illegible text in a Gothic script, likely the beginning of a letter or document.]

[A block of faint, illegible text in a Gothic script, continuing the document.]

[A final block of faint, illegible text in a Gothic script at the bottom of the page.]

Canariefuglen.

Du lille Fugl! af nu er du død,
Du nipper ei meer nogen Krumme Brød,
Dit klare Dje ei paa mig seer,
Du hopper ei paa min Skulder meer,
Du synger ret aldrig meer med Lyst
Skingrende Sang af fulde Bryst.

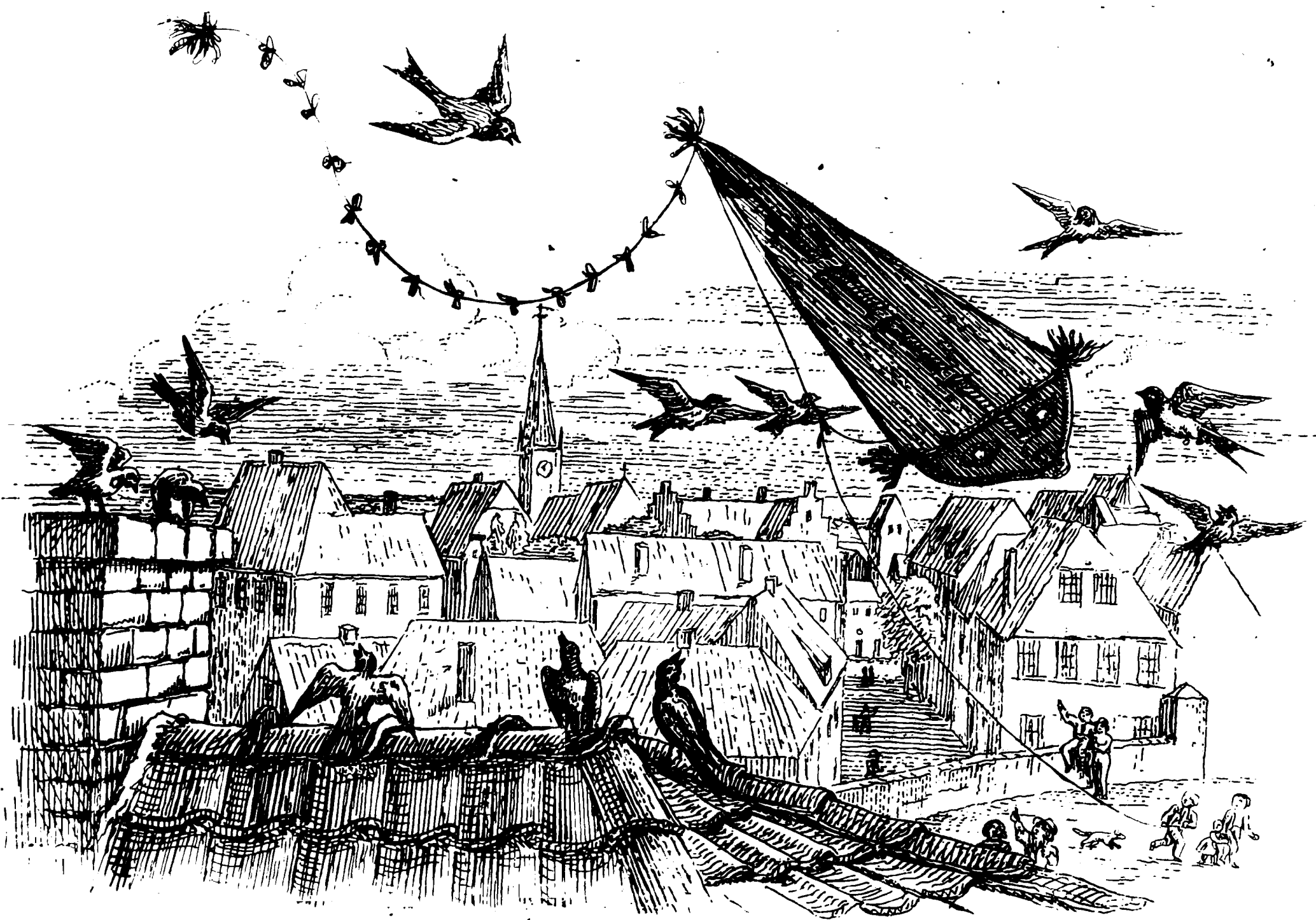
Men Børnene gik i den grønne Have,
De vilde den lille Stakkel begrave;
Paa Stedet en Rose de plantet har,
Som siden deilige Blomster bar.
Der sad de siden saa mangen Gang,
Og tænkte paa Fuglen og paa dens Sang.

anipetitione

sed ne te in. Hic est
et super et inter nomen. Hic
et tunc. Hic est. Hic est.
et super et inter nomen.
et tunc. Hic est. Hic est.
et super et inter nomen.

et tunc. Hic est. Hic est.
et super et inter nomen.
et tunc. Hic est. Hic est.
et super et inter nomen.
et tunc. Hic est. Hic est.
et super et inter nomen.

Papirdragen og Fuglene.

Seer I, Fugle! den Store der?
I Smaa! kommer den ei for nær!
Hvor let kunne I ei blive fangen,
Den trækker jer ned en Snees ad Gangen.
I. Jovist! du med dit store Dyr,
Af Papir er jo kun den hele Fyr.

Da holdt paa eengang Binden op,
Til Jord sank Dragens tunge Krop;
Skjøndt Drengene havde saa travlt dermed,
Vilde den ei flyve meer afsted;
Men alle de Smaa, lystige lette,
De fløi omkring den, og bleve ei trætte.

Deception in marriage

That man and wife are bound
To love and cherish each other
Till death do them part
And if either of them
Do break this bond
He or she is guilty of perjury
And shall be punished accordingly

And if a man or woman
Do marry another person
While their former spouse
Is yet alive
They are guilty of bigamy
And shall be punished accordingly

Drengen og Hvalpen.

D. Kom nu, min Hund! nu skal du lære
At sidde rank og artig være.

H. Al, skal jeg alt lære, og er saa lille,
En Stund jeg saa gjerne vente vilde.

D. Nei, bedst du lærer, mens du er ung,
Thi siden er du for stiv og tung.

Saa lærde Hunden; og snart man saae,
Hvor den kunde sidde og opreist gaae,
Og rast i de dybeste Bande springe,
Og flink det Tabte tilbage bringe.
Men Drengen glemde eiheller sin Bog,
Han lærde brav, og blev god og klog.

CHAPTER OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

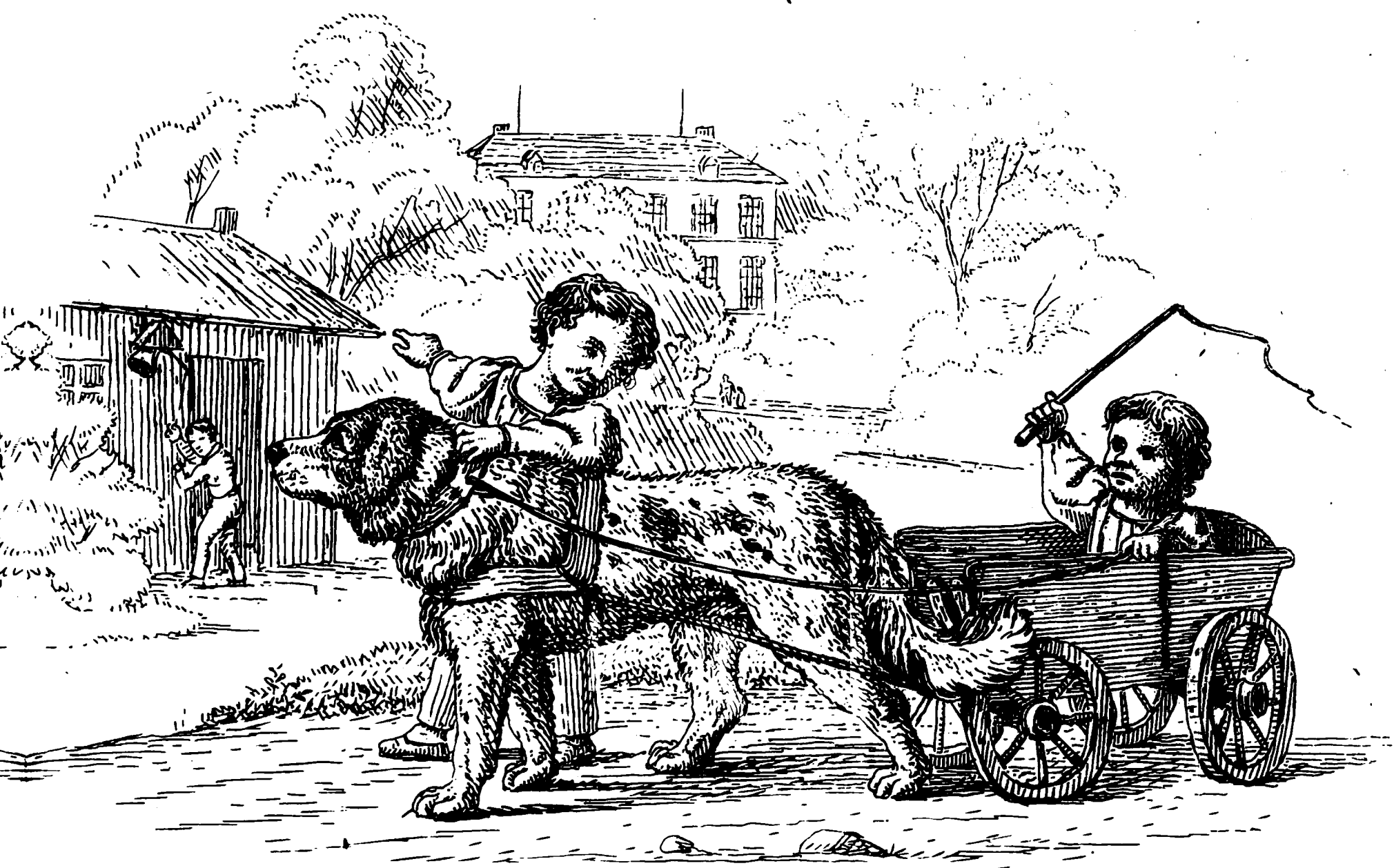
OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

Hunden og Børnene.

Du er saa stor, og taaler dog den Plage
I Seletoi den Vogn at drage,
Og immer lade dig nappe og kramme.
H. De ere saa smaa; det er det samme,
Af disse Drenge, samt af min Herre
Jeg taalde det, der var meget værre.

Lidt efter ringede det til Bord,
Da spændte de den af Selegjord,
I Stuen tog de den trofaste Hund,
Der gik han, og slikked sig om sin Mund;
Og Alle gave ham Been og Kjød,
Dog helst af Herren han tog sit Brød.

Handwritten title or heading in a Gothic script.

First paragraph of text in Gothic script, consisting of several lines.

Second paragraph of text in Gothic script, consisting of several lines.

Pigen og Ratten.

P. Min Kat, du maa ei rive,
Men altid kjønt mig give
Din Pote blød og fin og net.

K. Ja Barn! ret gjerne gjør jeg det;
Men du maa rigtig forstaae mig,
Og aldrig knibe og slaae mig.

Blev nu Barnet end stundom ved
At gjøre den stakkels Kat Fortred,
Saa var dens Kloe eiheller god,
Stundom der kom vel en Draabe Blod;
Dog Ingen af dem meende det slemt,
Bleve gode Venner, naar det var glemt.

1999-01-01

[illegible]

Drengen og Bogen.

Kom hid engang du kjære Bog,
De sige stedse, du er saa klog,
Min Fader siger, og min Moder kjære,
Du mig saameget godt kan lære;
Nu vil jeg holde dig til mit Dre,
Alt, hvad du kan, det vil jeg høre.

Hvad du dog er en tofsset Een,
Du seer jeg har travlt, og er saa seen!
Saa gjerne jeg lege og springe vilde,
Men du er saa dum, og tier stille.
Du driller mig nok, du flauue Bog,
Nu kaster jeg dig hen i en Krog.

Einleitung

Ich bin der Herr, der dich erschaffen hat

Dein Gott, der dich erlöst hat

Ich bin der Herr, der dich erlöst hat

Dein Gott, der dich erlöst hat

Ich bin der Herr, der dich erlöst hat

Dein Gott, der dich erlöst hat

Ich bin der Herr, der dich erlöst hat

Dein Gott, der dich erlöst hat

Ich bin der Herr, der dich erlöst hat

Dein Gott, der dich erlöst hat

Ich bin der Herr, der dich erlöst hat

Dein Gott, der dich erlöst hat

Den store og den lille Dukke.

D. st. D. Du lille Dukke! vær peen og net,
Du lærer aldrig at sidde ret;
Med begge Been du altid stritter,
See kun paa mig, hvordan jeg sidder.

D. l. D. Jeg vilde jo gjerne deri dig føie,
Men mine Been kan jeg ikke bøie.

Men Pigebarnet greb dem og loe:
I skulle ei trættes meer, I to;
I ere kun Dukker, een lang, een kort,
Og Tøsser begge, — det er ei stort.
Hun skyndte sig dem i Skrin at lægge,
Der maatte de vel være rolige begge.

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

Kagen og Brødet.

K. Kom, kjære Barn! jeg hedder Kage,
Prøv du kun mig, saa skal du smage;
Det Sorte der, det er kuns Brød,
Det spiser man knap i største Nød.

B. Tag du kun Kagen; jeg ikke klager,
I Dag eller Morgen du mig dog tager.

Drengen havde alt løbet længe,
Til Kage at købe han havde ei Penge;
Da fælde han heftigt Hungers Nød,
Han skyndte sig hjem og fik lidt Brød.
Det grove Brød med Lyst man nyder,
Naar først man veed, hvad Sult betyder.

1000-10 1000-10

1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10

1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10
1000-10 1000-10 1000-10 1000-10

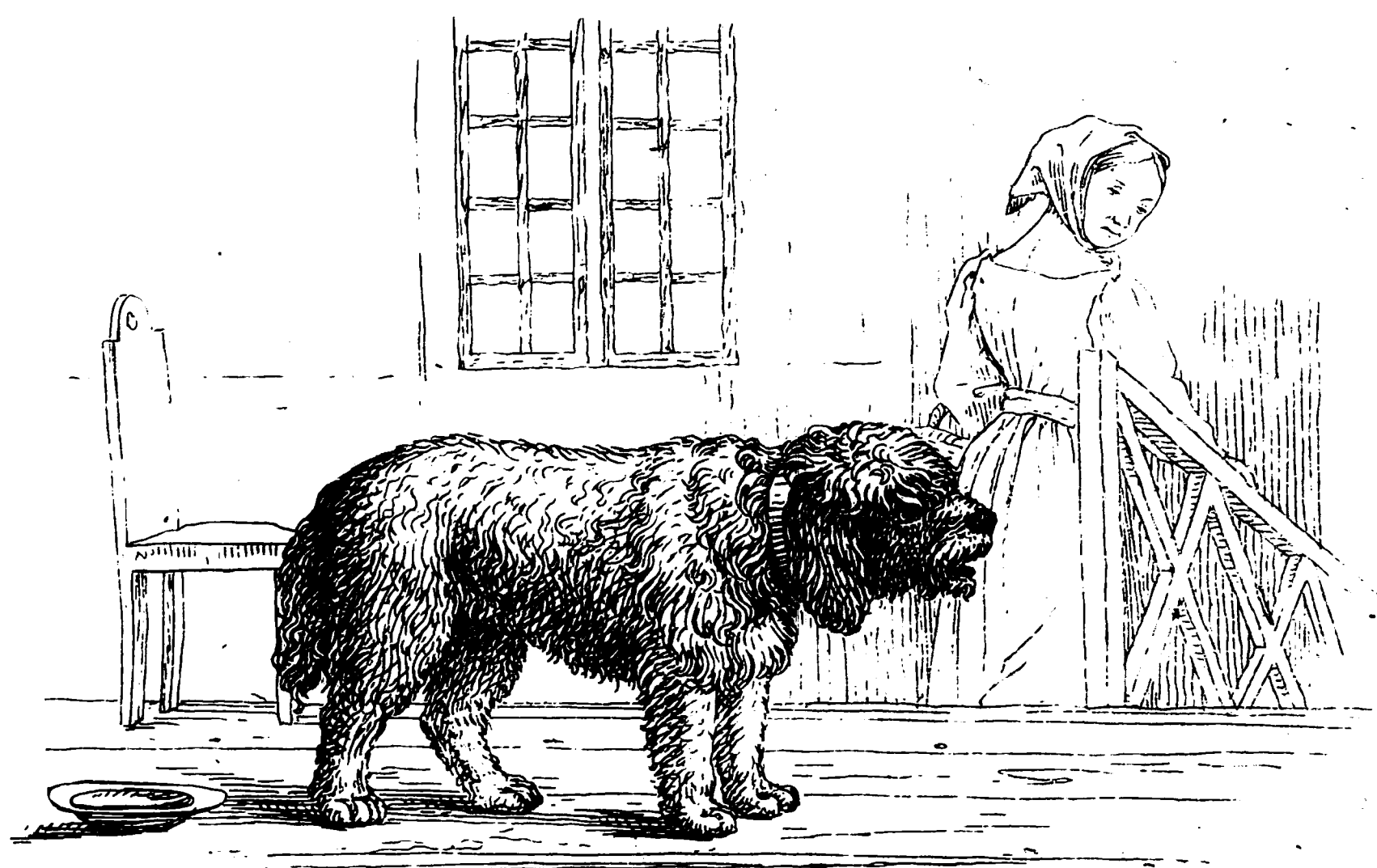

M u s e n.

Konen, Muus! hvi slæber du med
Det Stykke Sukker afsted?

M. Tilgiv mig, kjære Madam!
Jeg veed jo, det er en Skam;
Men jeg har fire Unger,
De skrige saa høit af Hunger.

Da smilede Konen og sagde: naa
Behold det da, din Nar! og gaae!
Jeg var jo ogsaa just kommet hid
At hente mit Barn en lille Bid.
Musen foer afsted som en Vind,
Konen gik glad til Barnet ind.

P u d e l e n.

Hvem har nu stjaalet Melken der?
Havde jeg fat paa Tyven her!
Hvad for noget! Er det sandt?
Pudel, du? nu seer jeg grant,
Skjæget er jo hvidt endnu,
Hvad er det for Streger, du?

Konen ei kunde sig bare for Latter:
Pudel! gjør du nu Spliopper atter?
En Slikmund er du, sy, skam dig noget!
Da stod den, og gjorde sin Hale kroget,
Da skammed den sig, da tuede den,
Og stjæler vist ikke saa snart igjen.

11 1 2 3 4

1. In nomine domini Amen

2. In nomine domini Amen

3. In nomine domini Amen

4. In nomine domini Amen

5. In nomine domini Amen

6. In nomine domini Amen

7. In nomine domini Amen

8. In nomine domini Amen

9. In nomine domini Amen

10. In nomine domini Amen

11. In nomine domini Amen

12. In nomine domini Amen

Hunden og Pindsvinet.

H. Hører du, Pindsviin! nu vil jeg dig fange!

P. Beed du hvad, Hund! jeg er slet ikke bange!

H. Siig hvordan du vil vare dig?

P. Derpaa mine Pigge skal svare dig!

Der er saa Mange, som greb mig fast,
Men Alle skedte baade Skam og Last.

Hunden greb for hurtigt og fast:

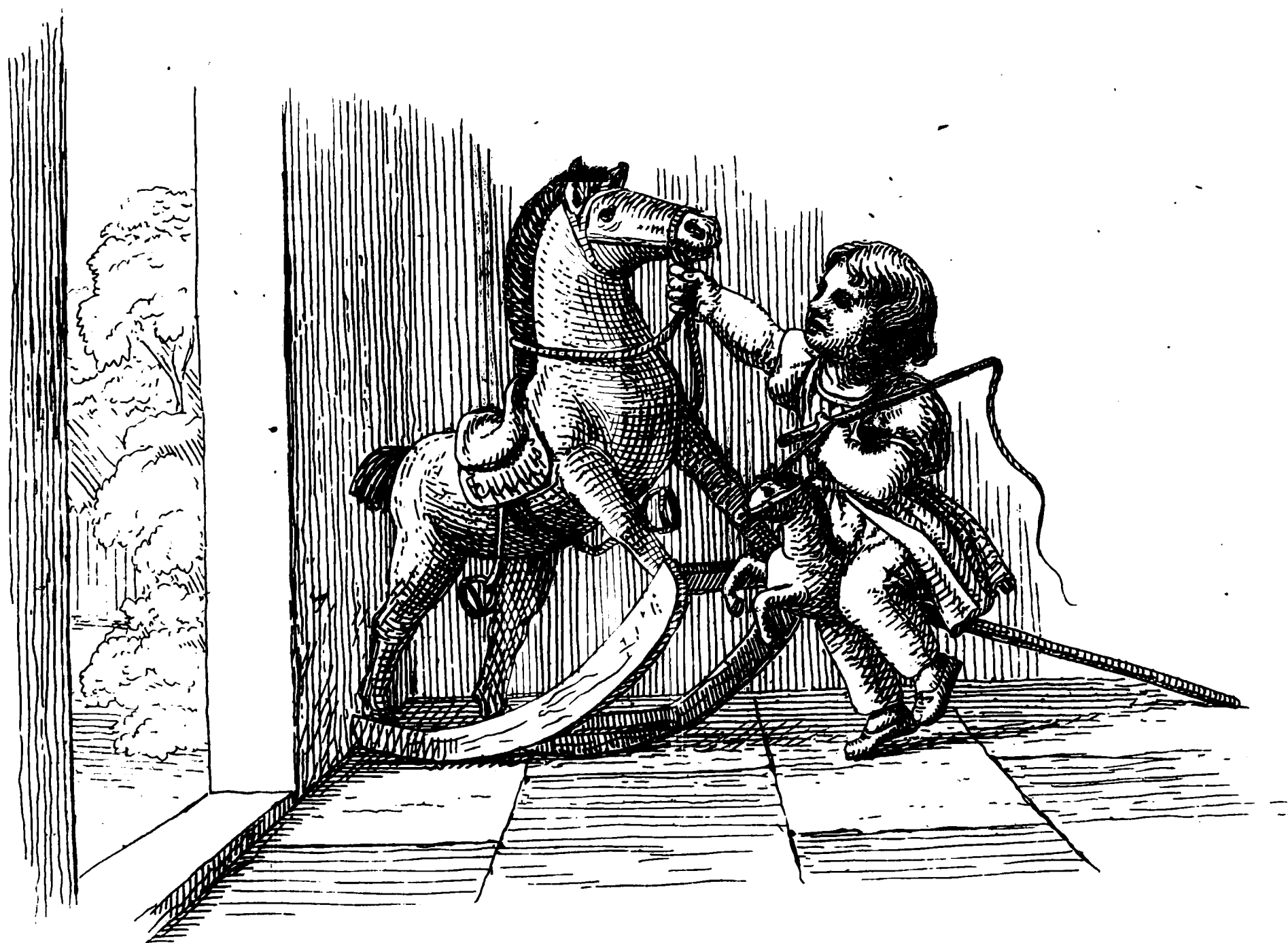
Fy! hvor dit Skind er fælt og hvast!

At flappe dig er en farlig Dont,

Det river til Blods og gjør saa ondt.

Hunden knurrede og slikkede sit Been:

Pindsviin, du er en kjedelig Een!

Gyngehesten og. Rixephesten.

G. Ih! hvor jeg gjør store Spring,
Naar jeg sætter mig ret i Sving.

R. Ei, hvor kan jeg med Herren trave
Op og ned i den store Have!

D. Bærer ei stolte, I stakkels Kræ!
I ere jo begge dog kuns af Træ.

Den ene reed hen igjennem Haven,
Til han blev træt af Løben og Traven;
Saa satte han sig paa den Andens Ryg,
Og svang sig næsten til Loftet tryg.
Men da han gik, da var det til Ende,
De stod, og kunde hverken gynge eller rende.

Handwritten text line 1, likely a title or heading.

Handwritten text line 2.

Handwritten text line 3.

Handwritten text line 4.

Handwritten text line 5.

Handwritten text line 6.

Handwritten text line 7.

Handwritten text line 8.

Handwritten text line 9.

Handwritten text line 10.

Handwritten text line 11.

Handwritten text line 12.

Handwritten text line 13.

Kaninerne.

Hvi sidde saa muntert I smaa Kaniner?
Dg pudse Snuden, med snorrige Miner,
Dg seer jer om med lystigt Mod?

K. Vor Eiermand kommer, han er saa god,
Hver evige Dag, tre fire Gange,
Os klapper, og giver os Raalblade mange.

Da kom der Nogen, det kunde de høre,
Med Lyst og Glæde de spidsede Øre;
Frem kiged et Hoved og Haanden blot,
Den kjendte de alle tre saa godt;
Den rækkede dem de friske Blade,
Dg alle de piller deraf saa glade.

h u r i n a R.

Yminor R. dand L. trimum ad vgon loci
vande vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand

Yminor R. dand L. trimum ad vgon loci
vande vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand
vgonand vgonand dem vgonand vgonand

Drengen og Sommerfuglen.

D. Sommerfugl!

Rød og guul,

Siig, hvoraf du lever,

Mens du i Luften altid svæver?

S. Blomsterduft, Solens Blik

Det er al min Mad og Drik.

Drengen vilde den fange,

Den bæved,' og bad saa bange:

Kjære Dreng! af rør mig ei,

Lad mig flyve frit min Vej!

Knap bliver Himlen aftenrød,

Ligger jeg jo alt kold og død.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY
520 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331
CIRCULAR

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
520 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331
CIRCULAR

Drengen og Fuglen.

D. Seer du, Fugl! nu taer jeg dig!

F. Grib kun til, saa har du mig.

D. Jamen, du er uartig,

Du flyver just, naar jeg har dig.

F. Skaf dig først to Vinger paa,

Saa kan du mig ogsaa naae.

Fuglen sad i Bøgetop,

Drengen saae saa skjævt derop;

Først ham ærgrede Fuglens Lære,

Men han tænkte: det maa saa være.

Flyv og syng du kun histoppe,

Jeg her nede vil springe og hoppe.

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

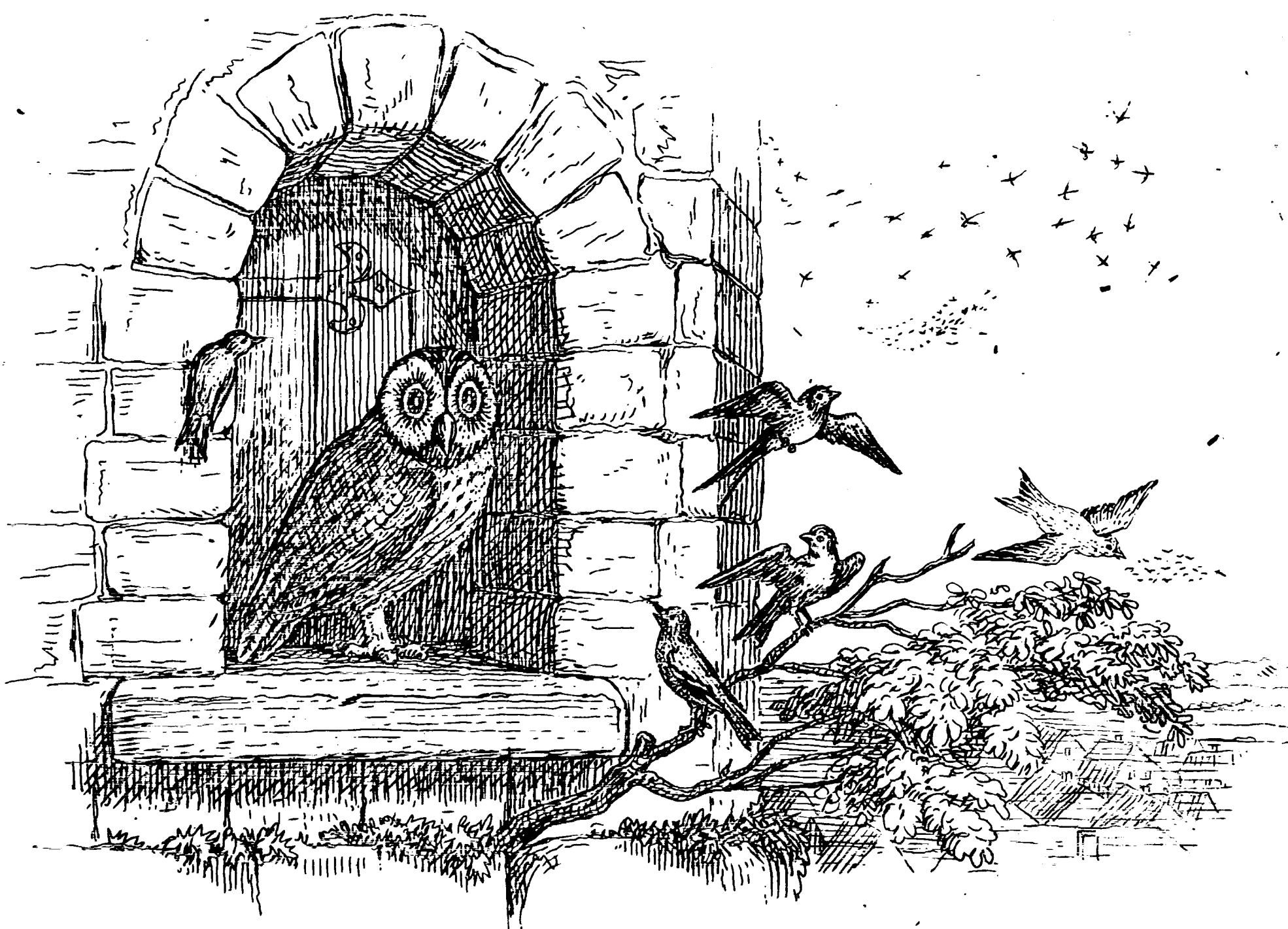
Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Wiederholte, die

Fuglene og Uglen.

J. See god Dag, Moer Ugle! er du kommet frem?
Gjør ikke din Mine saa arrig og slem!
Ellers du volder os Angst og Skræk,
Men i Dag skal vi holde dig lidt for Gjæk.
U. Na, skinnede Dagen kun ei saa klart,
Saa skulde jeg æde jer, Alle snart.

Da leged' de Andre; den sad alene:
Hvad feiler dig dog? saa spurgde den Ene,
Du gjør et Ansigt som Gift og Galde?
Den svarede hut: jeg hader jer Alle,
Det klare Solskin jeg kan ei taale,
Jeg vredes, fordi I spørge og fraale.

10-10-68

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

[illegible]

APPROVED FOR RELEASE

44-38861-1000

THIS IS TO CERTIFY THAT

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

SECRET

[illegible]

SECRET

1117 74-2301-1000 15-00000 1000 1000

[illegible]

100-443887-100

Slaggermusen og Fuglene.

Fl. Kom hid, du lille Fugl, du Kjære!

Og lad os Legebrødre være.

F. Din Broder? jeg takker saa mange Gange,
Dit Ansigt gjør mig angst og bange.

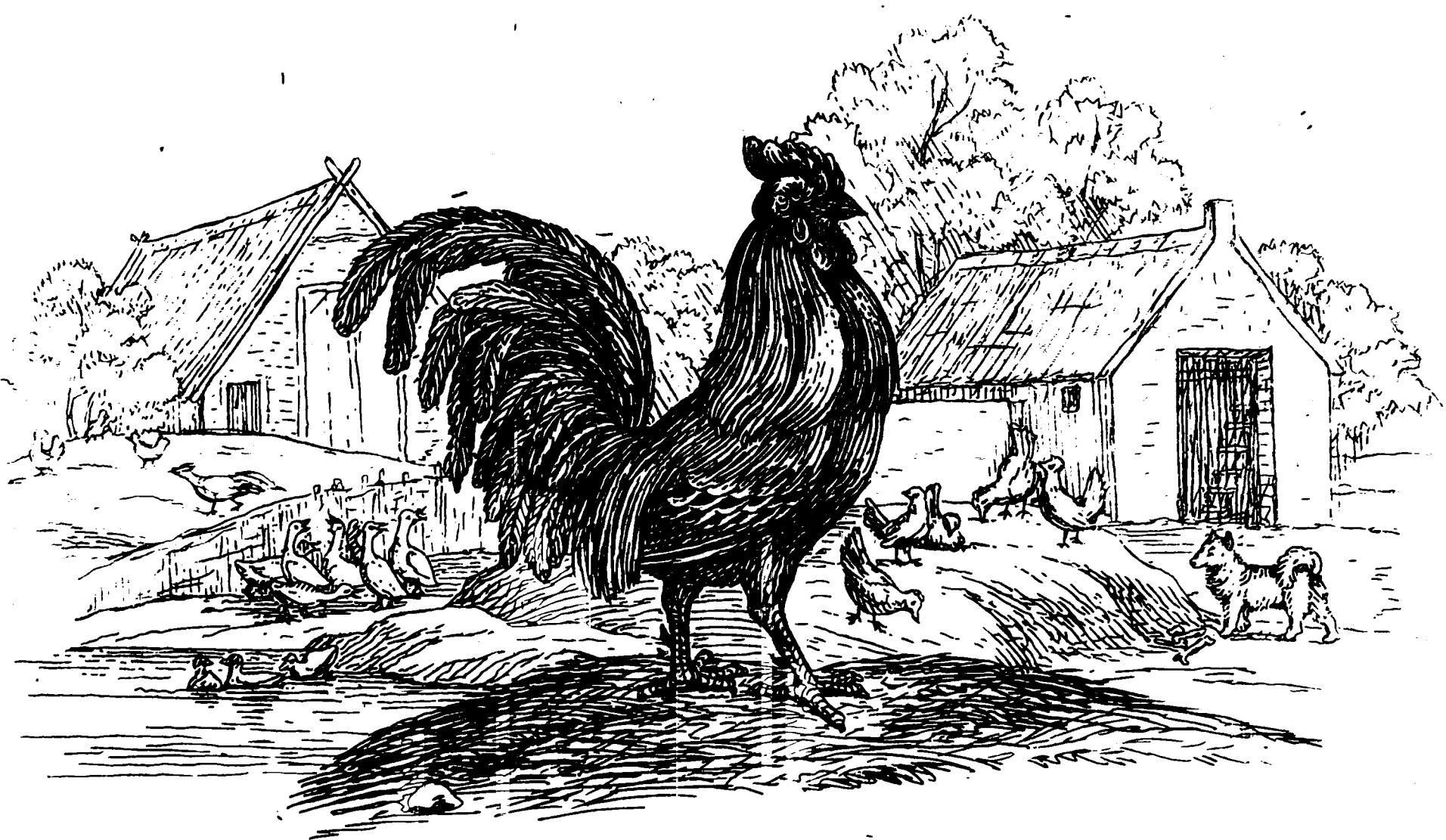
Fl. Jeg tænkte det nok; jeg stakkels Dyr,
Baade Musen og Fuglen for mig flyer.

Men Aftenbakken sad ene i Krogen,
Den ønskede ei at sees af Nogen;
I mørkeste Hul den sad saa tyst,
Og viisde sig ei, mens det var lyst.
Men først om Aftenen blev den travl,
Og flaggrede ene om Husets Gavl.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
1207 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4131
FAX 733-8328

CHICAGO, ILL. 60637
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
1207 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4131
FAX 733-8328

H a n e r n e.

Seer I den fremmede Hane løbe?
Ham har jeg ordentlig maattet døbe;
Han kommer her i min Gaard, den Nar,
Dg lader ret, som han hjemme var.
Giver vel Algt: hvo sligt tør gjøre,
Ham skal jeg rigtig i Skole føre.

Hr. Hane var streng og barsk, den Brave,
Han holdt sine Høner og Gjæs i Ave,
For alle Næsvise var han en Skræk,
Han bed dem strax forføie sig væk.
Men naar han saa kjækt til Spids vilde snakke,
Da greb ham Hunden droit i hans Nakke

The first of these is the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.
 This is due to a number of factors,
 including the fact that the government
 has been unable to raise the necessary
 funds to meet its obligations. This is
 due to a number of factors, including
 the fact that the government has been
 unable to raise the necessary funds to
 meet its obligations. This is due to a
 number of factors, including the fact
 that the government has been unable to
 raise the necessary funds to meet its
 obligations. This is due to a number of
 factors, including the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.

Bjørnen.

See her en Dandsemester, Børn!
Velkommen velkommen du kjære Bjørn!
Hvor mange Kunster du maa forstaae!
Hvor peent kan du paa Bagbeen gaae!
Kun Skade, Bjørn! du brummer dertil,
Du lider nok ei den Dands og Spil?

Bjørnen langt hellere græd end loe,
Han maatte dandse og gaae paa to,
Langt heller han gik i vilden Skov,
Og laae paa Høe i Hulen og sov.
Her maa han nu sulte den halve Dag,
Lidt Honning var meer efter hans Behag.

Det dandsende Murmeldyr.

Forærer du mig lidt, du Lille?

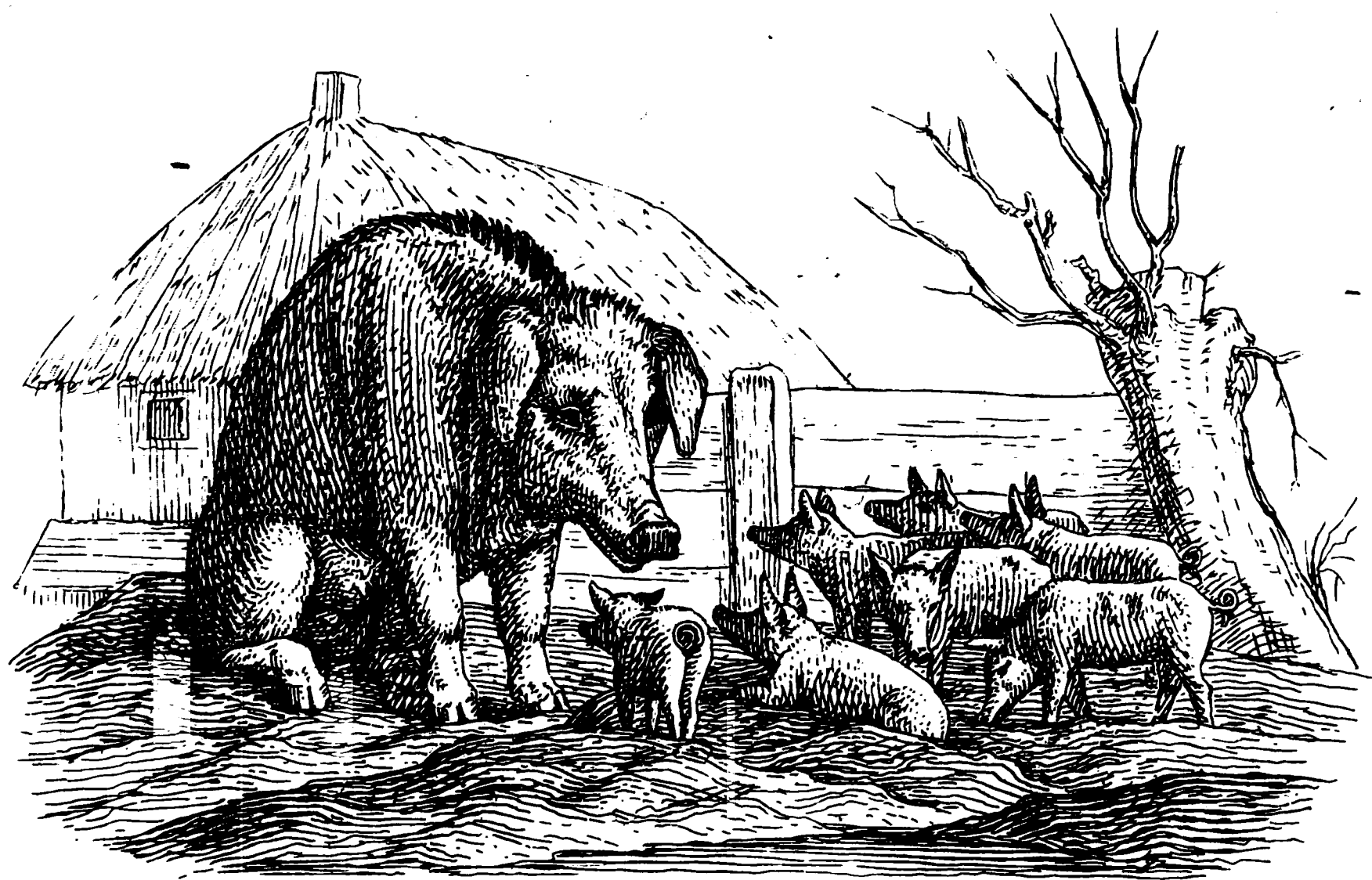
J kunne ei troe, hvor det gaaer mig ilde!
Mine Brødre lege om Somren i Enge,
Jeg maa her dandse og hoppe for Penge,
De sove om Vintren Sønnen sød,
Jeg maa her vaage og tigge om Brød.

Du stakkels Dyr, det gjør mig ondt;
Jeg dandser rask og springer rundt,
Men Ingen tør putte mig i en Kiste,
Da vilde al Munterhed jeg miste.
Du lod dig fange, det var ret slemmt,
Hvi har du dig ikke bedre gjemt?

②

③
④
⑤
⑥
⑦
⑧
⑨
⑩
⑪
⑫
⑬
⑭
⑮
⑯
⑰
⑱
⑲
⑳
㉑
㉒
㉓
㉔
㉕
㉖
㉗
㉘
㉙
㉚
㉛
㉜
㉝
㉞
㉟
㊱
㊲
㊳
㊴
㊵
㊶
㊷
㊸
㊹
㊺
㊻
㊼
㊽
㊾
㊿

S o e n.

Børn, saa taler Mutter,
Hører paa mig, mine Glutter,
I maae være propre og pene,
Alltid holde jer nette og rene,
Ikke overalt jer vælte,
Ikke i Snæsset ligge og ælte.

Men som hun selv nu gif og laae,
Og som nu Børnene hende saae,
Saa spared de ingen Flid og Kræfter,
Men gjorde hende alting efter;
Og Ingen blandt dem det høiere drev,
Thi Sviin de var, og Sviin de blev.

and that of the

the of the of the

the of the of the

the of the of the

the of the of the

the of the of the

the of the of the

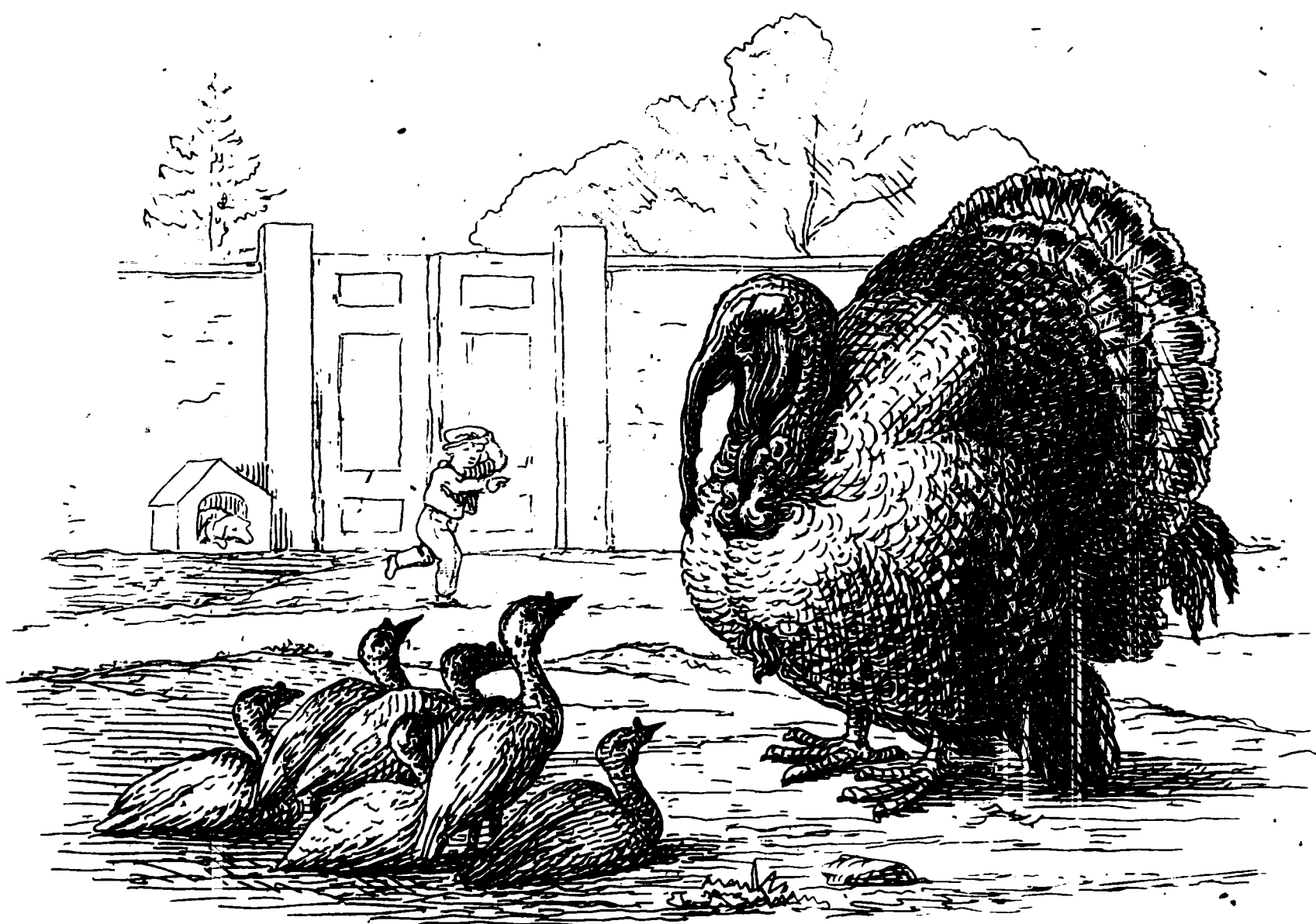
the of the of the

the of the of the

the of the of the

the of the of the

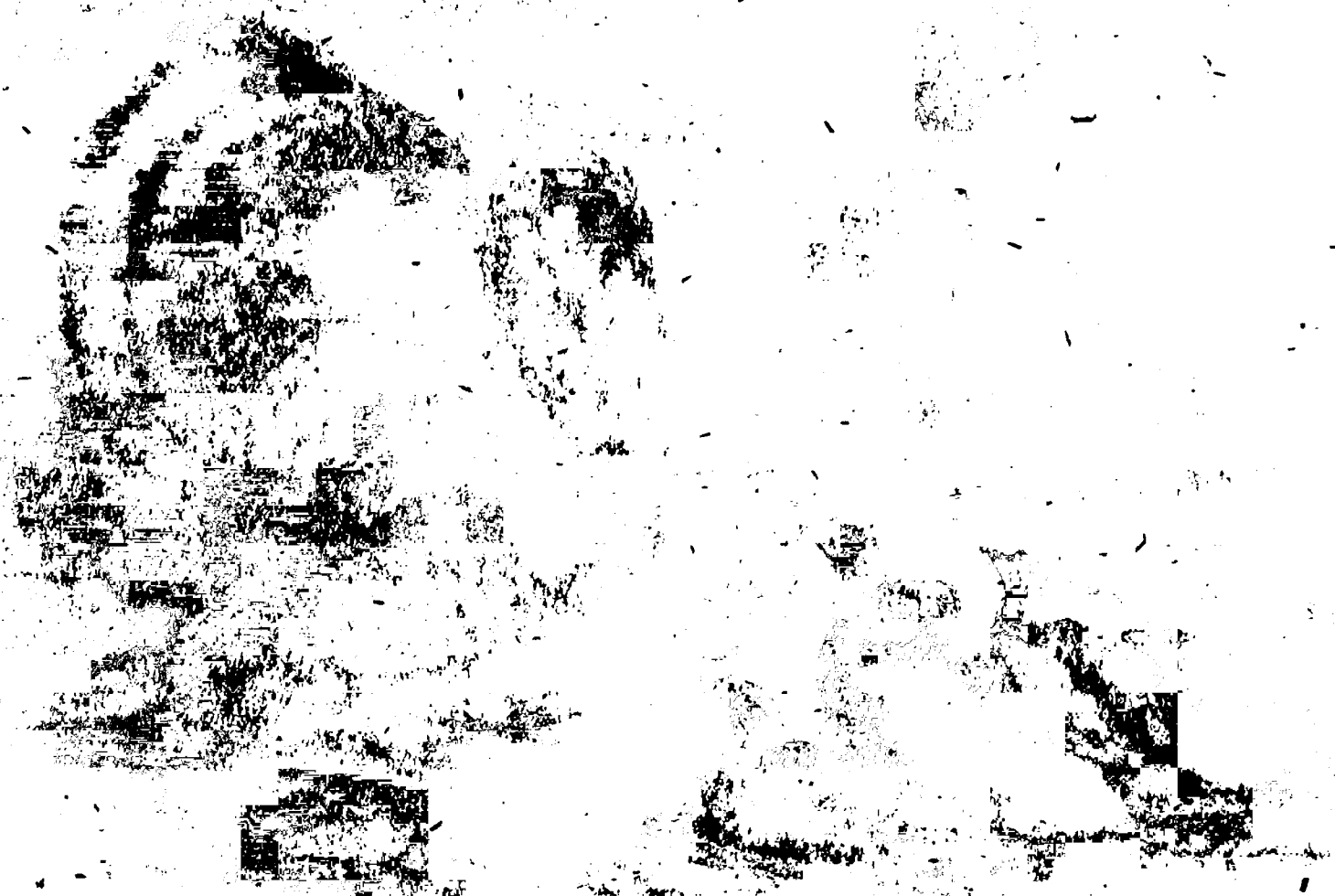
the of the of the

Den kalkunste Hane og Kyllingerne.

Hører mig, I Børn! det maae I vide,
Artige maa I være og blide,
Buldre og skjænde det passer sig ikke
Man maa see paa Folk med venlige Blikke;
Hold op med Larm og Urrighed,
Eller I kan troe, jeg bliver vred.

Da skulde just gjennem Gaarden gaae
En Dreng med sin røde Hue paa!
Da tog Kalkunsten paa at true,
Og raabde og skreeg: væk med den Hue!
Hr. Hane! loe Drengen ved Gaardens Port,
Hvad har dog min røde Hue dig gjort?

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

1000 S. MICHIGAN AVE. CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-7321 FAX 733-7322

WWW.CHICAGO.EDU

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

540 EAST 58TH STREET CHICAGO, ILL. 60637

TEL. 733-7321 FAX 733-7322

WWW.CHICAGO.EDU

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

540 EAST 58TH STREET CHICAGO, ILL. 60637

TEL. 733-7321 FAX 733-7322

WWW.CHICAGO.EDU

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Ræven og Anden.

R. Fru And! hvi svømmer du der paa Dammen?

Rom hid i Land, lad os snakke sammen,

Det er længe siden jeg saa dig, Kjære!

A. Her Ræv! jeg kan dig intet lære,

Du er saa altfor klog for mig,

Helst bliver jeg derfor langt fra dig.

Hr Mikkel paa Landet var ilde stemt,
Han kunde ei svømme, og det var slemt;
Thi efter Steg løb ham Munden i Band,
Det havde hun gjættet, den snilde And;
Han ærgerlig luskede langs med Sivet,
Og, tvungen, lod Anden beholde Livet.

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

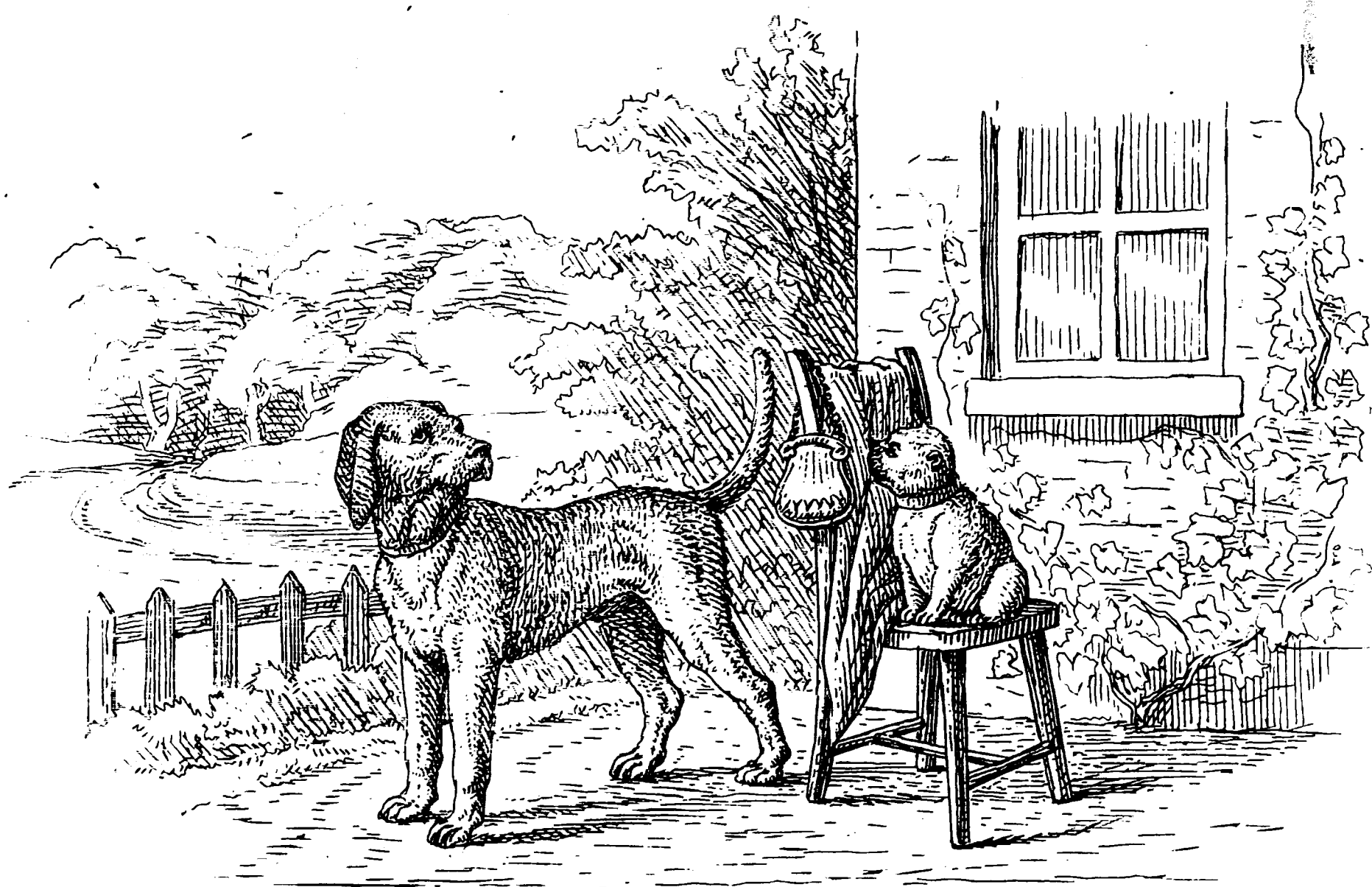
H j o r t e n

Hørde jeg ikke Jagthornet klinge?
Saae jeg ikke Hundene springe?
Bag Krattet komme jo Jægrene hid;
At flygte er nu den høie Tid.
Rask gjennem Skov jeg fare vil,
Been! lad nu see, hvad I due til.

Hunden den sprang, den var saa rap,
Vi nu, Hjort! vi vil løbe omkap!
Hjorten den raabde: saa prøv engang!
Her er en Groft, — jeg over sprang;
Kommer du med? nei, jeg veed Beskeed,
Den var dig sagtens altfor breed.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Mopsen og Jagdhunden.

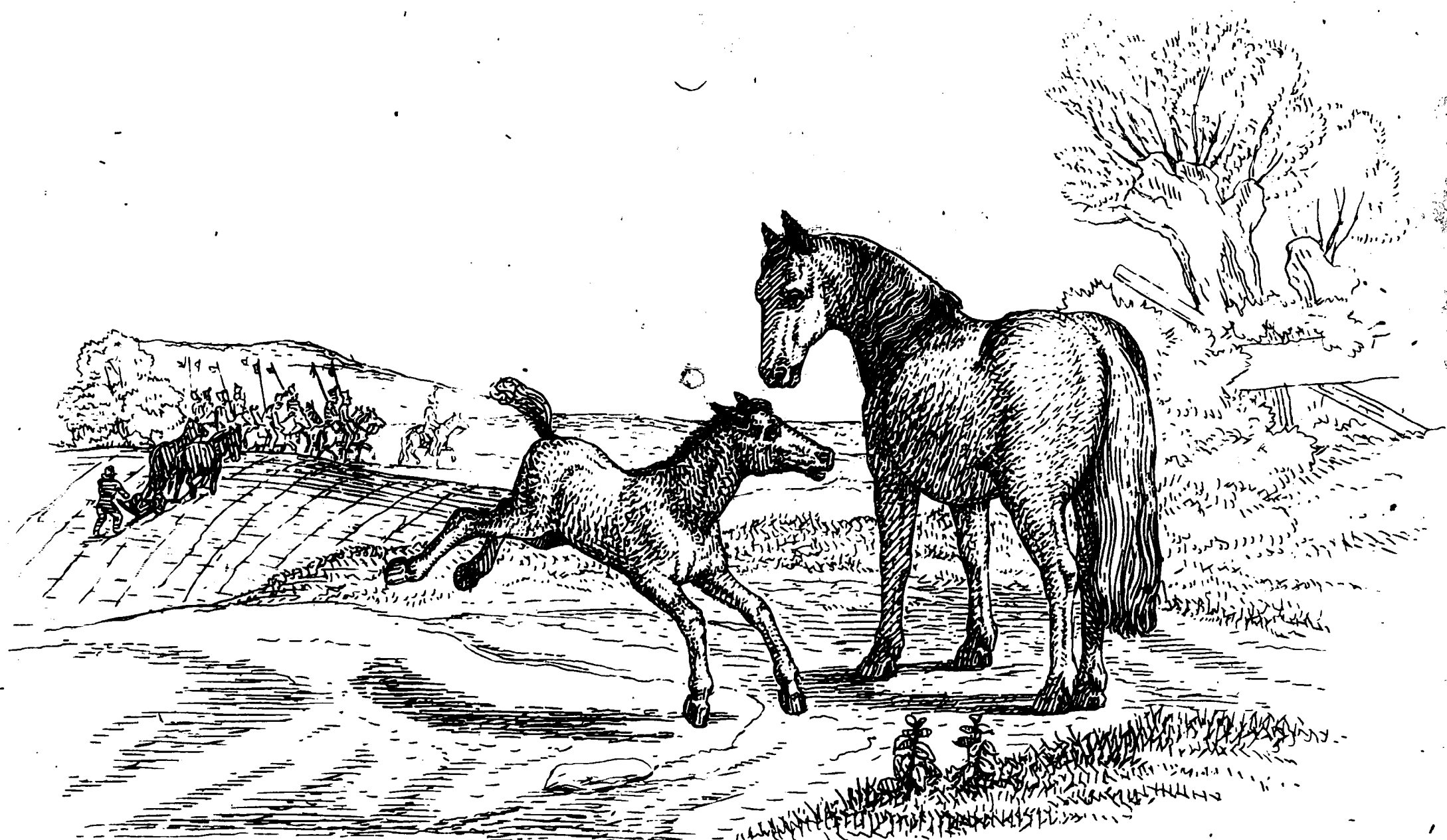
M. Det var nu slet ikke efter mit Sind
At løbe, som Du, i Slud og Vind.

J. Jeg gad ei ligge i den støvede Stue
Dag ud, Dag ind og snorke og snue.

M. Sophaen er dog saa blødt et Sæde!

J. Løbe og springe, det er min Glæde!

Hunden løb lystigt i Mark og Skov;
Mopsen laae hjemme paa Sopha og sov;
Jagthunden agted ei Regn og Vind;
Forkjælet rystede Mopsens Skind;
Den blev saa feed og mat og svær,
Den kunde ei gjøe eller trække sit Beir.

Hesten og Føllet.

Spring kun mit Føl med lystigt Sind,
Frem og tilbage, raske som en Vind;
Endnu en Stund er du fræk og fri,
Bliver du stor, da er det forbi,
Arbeid og Slid din Lod skal være,
Alt trække Plougen og Rytteren bære.

Føllet svang sin lette Krop
Rundt om sin Moder i raske Galop;
Al dets Lyst var kun Leeg og Spil,
Snart blev det smukt og voxede til;
Da saae jeg det, tre Aar derefter,
Trække en Vogn med dygtige Kræfter.

11173 22 11173

quid iustitiam cum lege non potest
; quid non iustitiam non potest
ut per legem non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam

11173 22 11173
; quid iustitiam non potest
; iustitiam non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam
; iustitiam non potest iustitiam

K y l l i n g e n .

Kylling, letsindige Barn! hvorhen
Løber du dog saa hurtigt igjen?
I Hjørner og Kroge du tripper omkring,
Dg kiger og gloer paa alle Ting;
Dg seer du saa ei din Moder en Stund,
Saa skriger du strax af Hjertensgrund,

I Haugen løb ind den lille Taabe,
Snart hørde Hønen den skrige og raabe;
Den opsoegde Barnet med Sorg og Nød,
Af Angst og Skræk var det næsten død.
Det hurtigt krøb under Moderens Fjer,
Dg tænkte: det gjør jeg da aldrig meer!.

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees of the Board of Directors of the City of New York, for the year 1900.

Drengen og Anden.

D. Du gode And! du mig sige skal,
Hvor stort er dine Ungers Tal?

A. At tælle har jeg ret aldrig lært,
Men at stjæle Een, vilde falde dig svært,
Paa hver jeg holder et agtsomt Øie,
Thi Alle mig lige godt fornøie.

Og hurtigt hun gav sig til at falde,
Da vrimled de ned til Vandet alle,
Med Stolthed og Glæde Anden saae
Paa sine muntre, vevre Smaa;

De svømmede ud paa det dybe Vand;
Drengen sad længe ved Breddens Rand.

CHAPTER 10

The first part of the book is devoted to a description of the various forms of life which are found in the different parts of the world. The author describes the habits and manners of the different nations, and the various customs and laws which they observe. He also describes the different kinds of government which are in use, and the various ways in which the people are governed.

The second part of the book is devoted to a description of the various kinds of government which are in use, and the various ways in which the people are governed. The author describes the different kinds of government which are in use, and the various ways in which the people are governed. He also describes the different kinds of government which are in use, and the various ways in which the people are governed.

F i s k e n.

Fisk, du Stakkel, du tosfede Drog!
Snap dog ei efter den Medekrog;
Glat vil den ind i Halsen glide,
Men saa gjøre ondt og rive og slide.
Seer du ei hist den lille Mand?
Fisk, svøm bort, saasnart du kan.

Fisken forstod nok bedre den Sag,
I fede Mundsfuld han fandt Behag,
Tænkde, at Drengen med Snor og Stang
Sad kun der for Løier engang;
Svømmede did, og snappede frisk!
Nu maa du sprælle, du arme Fisk.

11-11-1964

DATE: 10/10/1964 BY: J. H. ROE

Continued on next page

0100 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

When the first of these

9. NAME DATE TIME

NOT TO BE RELEASED UNTIL 2025

SECRET

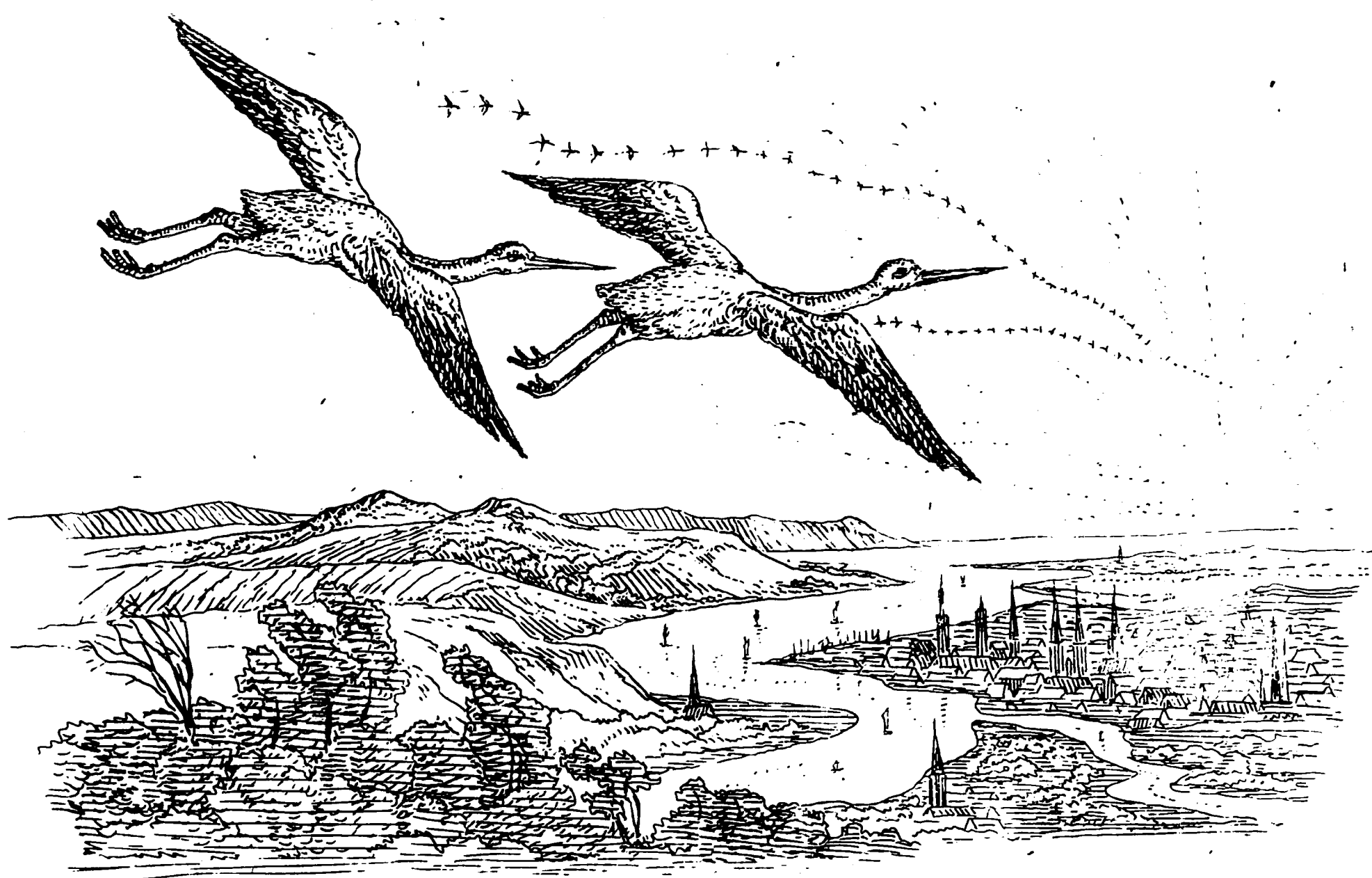
SECRET

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

...ungemessen mich vor der Welt zu stellen

14-00000-22-000-000000

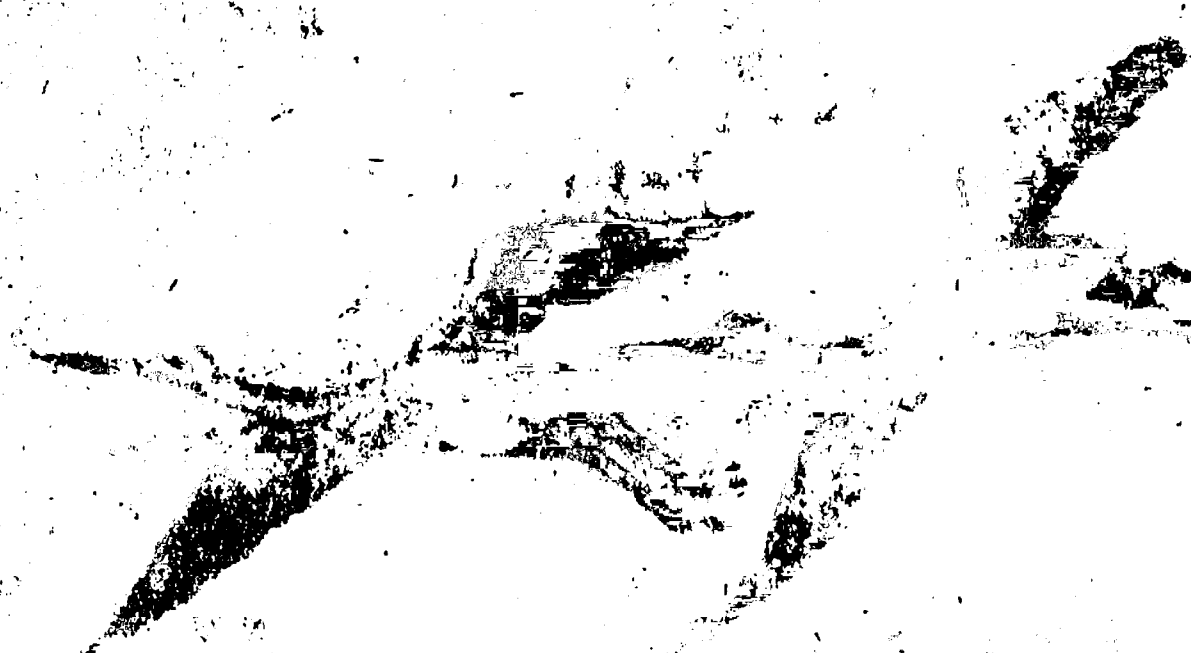
ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

Storkene reise.

J kjære Storke! hvad tænker J paa?
Hvi flyver J alle mod Solen saa?
S. Det bliver saa koldt her, og Dagen er kort,
Vi fryse, og derfor vi drage bort!
Paa lette 'Winger afsted J drage,
Men Storke! jeg beder, kommer snart tilbage.

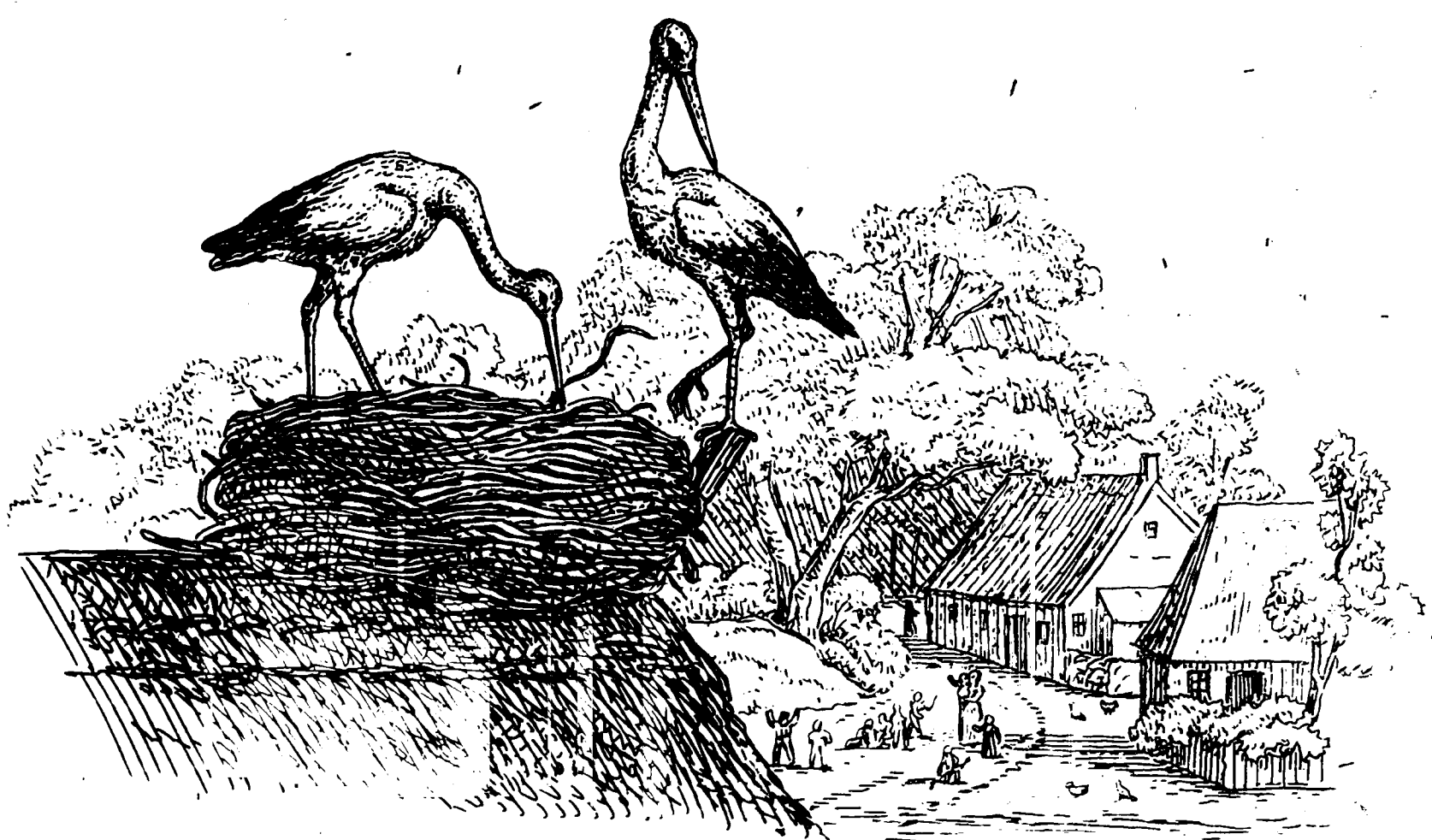
Og knap var de floine af Landet ud,
Kom Vinteren med Storm og Slud.
J tomme Rede deroppe paa Tag
Den strøede af hvide Duun et Lag;
Det var vel for koldt et Leiested,
Alt ingen Stork lod sig nøie dermed.

THE HISTORY

OF THE
CITY OF
NEW YORK
FROM
THE
FIRST
SETTLEMENT
TO
THE
PRESENT
TIME

BY
JOHN
ROBERTSON
OF
THE
CITY OF
NEW YORK

Storkene komme.

Solen skinner, og Somren er nær,
Nu komme vi Storke atter her.
Vi kunne i fjerne Land ei glemme
Vor kjære Rede, som er her hjemme.
Der staaer den endnu, der ville vi trygge
Sidde og ruge og boe og bygge.

De byggede den med Kvist og Straa,
De flettede ivrigt og flink derpaa.
Tre Uger Fru Stork sad der saa rolig,
Da blev der Liv i den lille Bolig;
Fem bitte Storke laae der leiret,
Og stak de sultne Næb i Beiret.

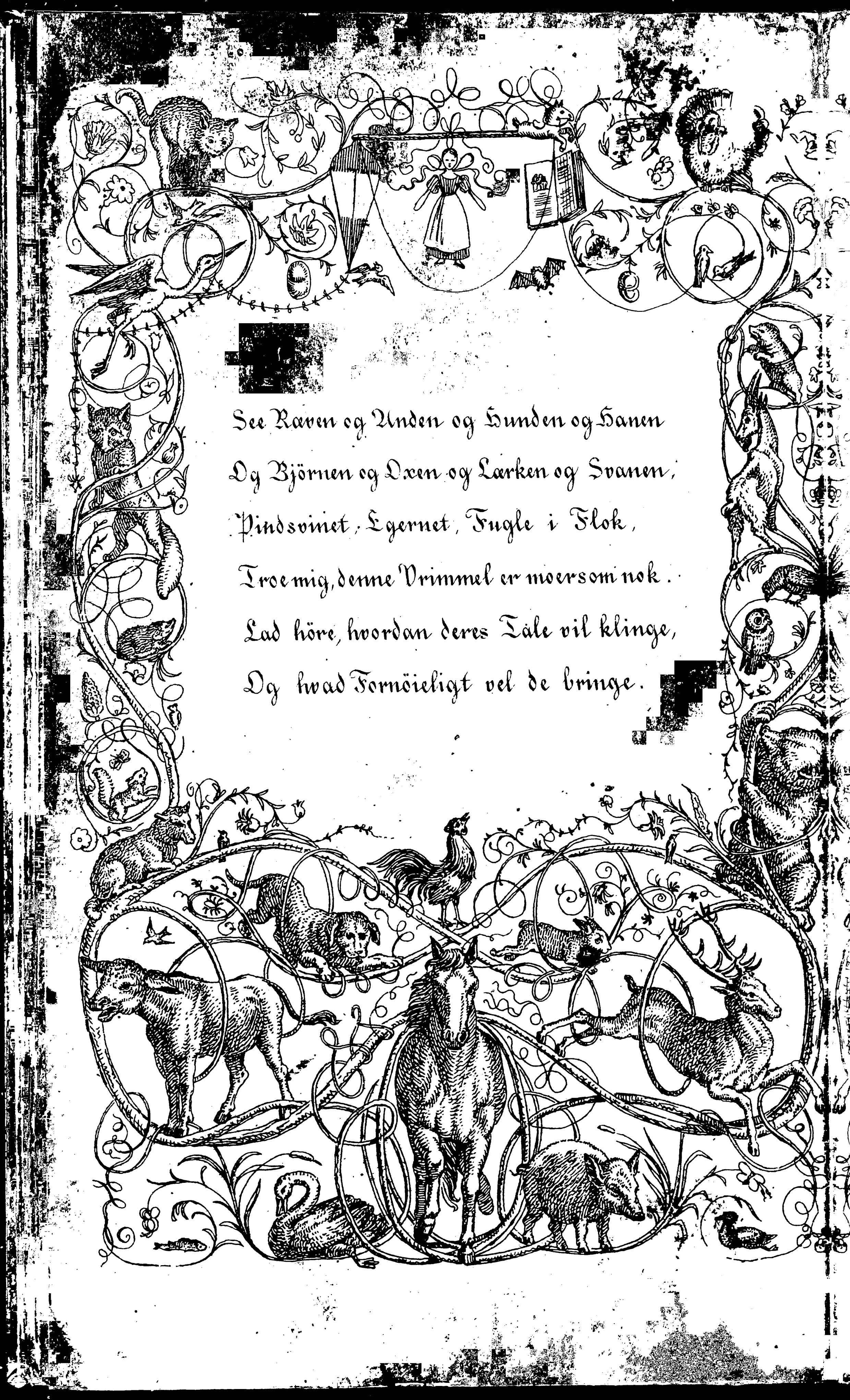
SECRET

1. The purpose of this document is to provide information regarding the activities of the [redacted] in the [redacted] area. This information is being provided to you for your information only and is not to be distributed outside of your organization.

2. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. It is believed that the [redacted] is involved in the [redacted] and is currently planning to [redacted].

3. It is recommended that you remain vigilant and continue to monitor the activities of the [redacted] in the [redacted] area. If you observe any suspicious activity, please report it to the appropriate authorities immediately.

4. This document contains information that is classified as [redacted] and is intended for the use of [redacted] only. It is not to be distributed outside of your organization.

See Ræven og Unden og Hunden og Hanen
Og Björnen og Oxen og Lærken og Svanen,
Pindsvinet, Egernet, Fugle i Flok,
Tro mig, denne Vrimmel er moersom nok.
Lad höre, hvordan deres Tale vil klinge,
Og hvad Fornöieligt vel de bringe.

Hund og børn skan 517719

Bjernen skan 517720.

Det kgl. Bibl. Bogb.

